

M. S.
2 | 8
2506

Magdalena Wagner
In Postwitz.

A. ŠENKA
knihwjazaf
w BUDYŠINJE.

Šymjeſka

na Božu rolu.

Podal

M. Domaška,
farař w Rošacizach.

Spšedšłowom

J. Jakuba,
farařa w Nješwacizle.

2/8 - 2506 a

Š nakladom šerbskeho lutherškeho knihowneho towařstwa.

Š Budyščinje.

Šiščežane pola Š. M. Monšy.
1889.

Towarstwowych spisow czišlo 93.

Lubi serbszy pscheczeljo!

Pójmny, dźimny w duchu na tamnu Božu rolu, hdžež njesachodne bymjo srawi k wěcžnym žnjam! Haj, stup nětk so mnu w duchu na wasche rjane pohrjebnišcžo! Wone dyrbi tebi lube, snate město hižom teho dla bycž, dokelž ty tež junu tam swój wotpocžinš směješch, hdyž „to dželó je so stało a so šabat šapocžnje“. Abo by ty šnano tež bješ tymi, kiž tam hižom je šylšami roššywachu? Spinka cži šnano tam lube dželcžo? Šy tam khowaš, šchtož bu cži wsate jako džel šameho twojeho žiwjenja, tehdy, jako so Jesuš woprašča twoju njewjestu, abo twoju mandželštu, abo twojich najlubšich jeneho: Lubuješch mje wjazy dyžli tamnych? Duž by bješ twojimi lubymy, hdyž po tutym městnje wjele cžichich wobydlenjom wočoło khodžišch. Za wošada, kotraž psched krótkimi lětami tu bydlesche, dželasche a žiwa běsche, hdžež my nětko šmy, ta nětko tam ležo spi a cžaka na džeń Jesom Khrysta.

Dži wot jeneho rowa k druhemu; pytaj jene mjeno ša druhim, wschudžom nadeńdžesch snate městna, snate mjena, a bješ nimi, ach, někotre tebi pschede wschitkimi lube, drohe nješapomnite mjeno! Hdyž my tak na nje so dopomnimy, dha nam je, jako dyrbjeli w duchu tu postrowicž tych, kotrychž šašo ras š cžesčzu a š lubosčzu mjenowachmy.

„My, Božo, špominamy na tych, kiž w rowach spja“, niž jenož š nutrnym posběhowanjom šwojeje myšle na hnadny cžas

a s bóžne město sábowidženja, ale tež se žedženjom kedžbujo na to, s chtož nam to město wo tych pschipowjeda, kotsiž nětko tu wotpoczujaja.

Tajke pschipowjedanja pať dawaju nam rowowe pomniki, kamjenje, kschize. Na nich stejí pižane, s chtož su tuczi semrjeczi byli; hdže a kak dolho su na semi pschebywali; koho su sawostajili. Tak wjele słuscha semi; tam pať tež nješmě pobrachowacž to šwědczenje: „Sa wěm, so mój wumožnik žiwy je a budže mje potom i teje semje horje šbudžicž.“ A na wjele kschizach a pomnikach namakamy rjane pschiklady tajkeho wěruwusnacža: na jeny m stejí tekst čžělneho přědowanja; na druhim konfirmaziške słowo abo druge móžne wuprajenje i Božeho pižma; na wschěch nimale kšěrsluschowaja s ch tucžka. A wschudžom, hdžež je wuswolenje tutych rowowych napišmow našim šerbškim bratram a šotram w Šhrystužu tak prawje wot wutroby s chlo, buchu te šame šerbšzy sestajane a šerbšzy napišane.

To tež po prawom njemóže hinať bycž! Chžesč ty přěnjemu lěpschemu němskemu rěšbarjej abo blidarjej pschewostajicž, so by i někajkich němskich knihow s ch tucžki, tebi žy le njesnate, wupytať a je jako twoje pošlenje „Božemje“ na pomnik napišať? S dy by ty tak čžiniť, dha ty njeby žaneho džěla na tym měť, wo čžimž dyrbi tola tutón pomnik šwědcžicž — dha by jeho słowam lubosčž pobrachowala; a hacž runje bychu i čžłowškim i jandželškim jasykami rycžale a njeměle lubosčže, dha bychu byle šyncžazy mošas a kšincžazy šwónčžk. — Ně, tón kšěrslusch, kotryž twoja njebo macž najradšcho špěwasche; tu s ch tucžku, kotraž bě wschědne wofschewjenje twojeho njebo nana; to słowo, i kotrymž twoji lubi šo i tobu rosžohnowachu, kiž bě jim prut a kiž w čžěmny m dole a twojej rosrudženej dušchi njebieski troscht — to pišch twojimaj šerbškimaj šarschimaj a twojim šerbškim džěcžom šerbšzy na jich pomniki,

runje kaž ſu woni ſe ſerbskimi ſłowami k Bohu ſdychowali;
runje kaž by ty i nimi ſerbski ryczał a ſpěwał.

Wěrnno je, ſo běchu pšched lětami zuſy rěšbarjo a blidarjo
niž mału licžbu najchich Šerbow k temu narycželi, pomnikam
ſemrjetych Šerbow němſke napiſma dacž, dofelž pomjenjeni wu-
dželarjo pomnikow ſerbskeje rycže ſwědomni njeběchu, abo dofelž
němſku rycž wyſche ſerbskeje poſběhowacž pytachu. — Ale runje
tač wěrnno je, ſo ſo lěto wot lěta do najchich ſerbskich woſadow
to prawe poſnacže a žadanje bóle a bóle dobywa, ſo chzedža
ſwojim lubym ſemrjetym ſerbske rowowe napiſma a ſerbsku
ſchtucžku ſtajecž dacž. Naſchi woſadni ſo huſežiſcho na naſ
duchownych wobrocžichu, ſo bychmy jim tajke rowowe napiſma
jeſtajeli, ſchtož je ſo tež wěſeže wot kóždeho bjeſ nami i najlěpſchej
wolú a i najwjetſchej luboſežu ſtało. Ale my njemóžachmy kóždu
kóždemu ſlužicž.

Teho dla je hłowne ſjednocženſtvo ſerbskich duchownych
wobſankło, ſo bychu ſo knižki jeſtajale, do kotrychž bychu
hromadžene byle rowowe napiſma, kažkež móhle ſo derje
trjebacž, a to ſerbske, ja najchich Šerbow. Knjeſ farač Do-
maſchka w Moſacžizach je tuto wažne džěło luboſežiwje na ſo
wſač, wſchu móžnu prózu Bohu k čjeſeži a Šerbam k wužitku
nałożował a wſcho jara rjenje dofonjač. Do přědka pač je
„roſtwucžaze ſłowo wo pohrjebniſchecžach“ póſlač.

Kač luboſnje budža junu ſłowa i tutych knižkow klinečecž
pšches čziſchinu Božeje role, hdyž budža napiſane namačane na
pſchichodnych rowach, a hdyž budža ſo ſlyſhecž je rta ſawoſta-
jenych a pſhecželow, kotſiž na pohrjebniſchecžu wokolo khodžo je
ſebi wucžitaja a pſchi ſebi ſpěwaja! Wſchako ſu ſame Bože
ſłowo w narodnej rycži; to dže k wutrobje.

Tež budže w tutych knižkach kóždu namačacž, ſchtož trjeba,
hdyž ja lubymi ſłowami ja ſwojich lubych ſemrjetych pyta, a

hdyž móže je i cziščežanyymi knihami blidarjam a řešbarjam
 přjóděpołožicž, so je czi i polnej wěstojeću bjes smylka napišacž
 abo wudypacž samóža.

Někotržkuliž luby bohobojasny Sserb, kiž šmjertneje bojosče
 nješnaje, šam pschi žiwjenju postaji, kaš ma šo i jeho khowanjom
 džeržecž, kotry ma šo jemu kherlusch spěwacž a t. d. Tak budže
 nětko kóždemu tež ta móžnota data, so šebi šam pschi žiwjenju
 i tutych knižkow tón šchpruch abo tu šchtucžku wušwoli, kiž ma
 po jeho šmjercži hiščeže na rowje pschpowjedacž jeho wěstu
 nadžiju šbóžnosče psches wěru do Jesom Šhrysta.

Duž njech wuńdu šłowa tutych knižkow na naše po-
 hrjebniščeža jako šymješka troshta a žiwjenja. Wone mozy
 i wyšoka šobu-nješbu psches Teho, w kotrehož mjenje pschińdu a
 potroschtuja; to mjeno rěka: Jesuš — a tón troscht je: „Ša
 šym to horjestawanje a to žiwjenje“, tón Šnjes praji, „šchtóž
 do mnje wěri, budže žiwy, hacž wón runje wumrje!“ — —

W Nješwacžidle, 15. novembra 1888.

Jurij Jakub, farać.

Mošwucžaze słowo wo pohrjebnišczech.

1. Wošadne pohrjebnišcžo

dyrbi so w dobrym rjedže dzeržecž; dyrbi bycz město, kiž šwědeži, so we wošadže lubošcž a šdobna myšl knježi; dyrbi tež bycz czihe město jako město měra a pokoja sa morwých a sa žiwých. Wone je tež město želenja a žarowanja wo lubých, kotřiž šu wot naš wotešli, a ma teho dla tež bycz směrowaze město, město, kiž wutrowow štyšl staja a balsam trošchta jim škieži. Wone dyrbi pak tež bycz polo, na kotrymž wěra šwědeži a rycži. Šoždy wošadny staw dyrbi šobu k temu pomhacž, so by na Božej roli wschitko pschistojne bylo. Tež najšhudšchi njeje tak šhudy, so njemohł šebi rowy šwojich lubých šwěru hladacž.

Rowy dyrbja šo, je-li možno, tak rycž, so šo cžěta i słowami k wječoru kladu a k ranju wobrocžene wotucžza, kaž šu Bože domy tež k ranju wobrocžene.

2. Rowowe šamjenje a šnamjenja na nich.

Ščtož chze a šamóže wopomniš se šnamjenjami na row štajicž, tón hladaj, so by je prawje po ššesčizijanskej myšli wušwolil. Šubowane rowowe šnamjo je Šhryštuš jako dobry pastyr, kiž jehno na ramjenju nješe. Tute šnamjo chze prajicž: Šhryštuš bě dobry pastyr teho njebo-czičkeho a je jeho šbožomnje psches žiwjenje hacž dom pschenješl. Druhe šnamjo: hošb i wolijowej hašožku w pschu, šnamjo měra. Wone chze prajicž, so je šemrjety mēr Boži namakał, so je w tutym mērje wucžahnył a we nim wotpocžuje. Dale palma. Wona pokasuje na dohycze na špytowanjach teho šwěta. Šrona dyrbi dopomnjecž na dostatk wěcžneho žiwjenja. Šilija, šnamjo cžišteje dušce, dyrbi njewinu wošnamjenjecž, kotraž je njewomašana je wschěch špytowanjow wuščła. Ššwěcžnik abo lampa wošnamjenja wěcžne šwětko. Šwinowa hašošja je šnamjo Šejušoweho wucžomništwa. Šótwiza je šnamjo nadžije po Šebr. 6, 19.

Tute štare dobre šnamjenja šo w našim cžazu jara porědko na rowach widža, jako by něcžišchi lud praweho šrošymjenja sa nje wjazy njeměł. Město nich pak šo namakaja pohanške šnamjenja, jako popjelnik (popjelny šarancžl). Štari pohanjo šwojich morwých palachu, a jich popjel bu w tajkim šudobju šhowany. Šotřiž šo w našim cžazu k pohanštwu pokhileja, tym njech šo na jich row hišcže nětk tajke šnamjo štaji! Me ščtoha chze tajki popjelnik na rowach wěrjaznych ššesčizijanow? Ně, tuto šnamjo šo na žane ššesčizijanske pohrjebnišcžo wjazy njepostaj! Šodomne pohanške šnamjo je šlemjeny štokp. Tajke šnamjo šachodnošcže šawoštajených njemóže trošctowacž, hdyž k rowej pschiudu. Ššesčizijansku nadžiju tajki šlemjeny štokp njepředuje. Šodomne šnamjo je powrocžena šwěza, kotraž rycži, so je nětko se wschěm šonz. Tak rycži jenož pohanštwu. Šohanške šnamjo je tež mašowy wěnz. Maš pokasuje na španje,

a maſowu wěnz dyrbi wěczne ſpanje woſnamjenjeć. Ně, my křeſćizijeno wěrimy, ſo je ſmjercz krótko ſpanje, ſa kotrymž wjeſeke horjeſtawanje dže. Na křeſćizijanske pohrjebniſchezo njeſkluſcha tež kamjeńtny nop, do-
ſwěczena ſwěza, koſczenz ani muž ſ koſu.

Niz myſle na ſmjercz, ale myſle na horjeſtawanje njech ſu na naſchich křeſćizijanskich pohrjebniſchezach woſnamjenjene! Niz nam troſcht bracz, ale nam troſcht dawacz dyrbi to, ſchtož na nich widzimy a podeń-
dzemy. Duž precz je wſchitkimi póhanskimi ſnamjenjemi! Njech je maja póhanjo na ſwojich pohrjebniſchezach! My pak mějmy na naſchich troſchtowaze ſnamjenja. Najrjeńſche křeſćizijanske ſnamjo je křchiž. Wone kóždemu praji: Bohu budž džak, kiž je nam dobyče dať pſches naſcheho křchižowaneho Jeſuſa Křryſtuſa! Tuto horje poſaſowaze ſnamjo pſchipowjeda, hdže naſchi morwi ſu, horſach we wótznyh domje.

Duž křchiž mi na row ſtaje
A bylam wobaraje!
Wſchak pſches křchiž Jeſom Křryſtuſa
Ze duſcha do njebežow ſchta.

Křchiž njeje ničo tak drohe; tež khudy móže jón měcz. Pſchetož to móže tež drjewjany křchiž bycz. Tež tón křchiž na Golgata njeje žadyn wo-
ſebny, drohi křchiž byk. Sa drjewjane křchiže ſo najlěpje dubowe drjewo hodži, kotrež, ſ woliowej barbu wobarbje, dołho traje. Wot želeſnych křchižow njeſmy hiſcheže ničo rjane widžili. Schtož chze a ſamóže, móže na row ſwojich lubych tež ſnamjo jutrowneho jandžela abo druge po-
domne troſchtowaze ſnamjo ſtaječ dacz. Tež klecžazy jandžel je něſchto rjane. Wobraſy abo fotografije ſemrjetych pak na žane waſchnje na rowy njeſkluſcheja, tež niz ſchkleńczane paczerje a druhi proſty blyſkot.

3. Napiſma.

Ze ſu najwažniſche. Pſched něſchto lětami namaſachu njedaloko ſtareho měſta Saluna abo Theſaloniki dwaj kaſchezej, wot kotrejuž bě jedyn ſ póhanskeho, druhi ſ křeſćizijanskeho czaſa. Přěni mějeſche to na-
piſmo: „We ſmjerczi žana nadžija“; druhi pak mějeſche to napiſmo: „Křryſtuſ je moje žiwjenje.“ Hlaj, jow bě ſmjercz bjeſ Křryſtuſa a ſmjercz ſ Křryſtuſom bliſko hromadže. Tam žana nadžija, tu wjeſeka nadžija. Sſlyſcheže někotre rowowe napiſma přěnich křeſćizijanow, kiž ſu ſo nam ſdzeržake w Romſkim podſemńim pohrjebniſchezu, kotremuž „katakomby“ rěkaju. „Saturnina ſpi we wěrje.“ „Dudulia, budž žiwa w Křryſtuſu!“ „Tudy wotpoczuj w měrnym ſpanju Renovatuſ, kiž bě 23 lět živy, pohrjebany 1. julija 545.“ Tudy wotpoczuj ſ měrom wotrocžk Boži.“ „Njebudž ſrudne, moje džěczó, ſmjercz njeje wěczna!“ Kaž tute napiſma ſwědčaja wo nadžiji přěnich křeſćizijanow, tak tež wo jich wěrje. Na džěscžowym rowje ſteji: „Wotnježene wot jandželow“; na rowje 80lětneho duſchowpaſtyrja: „Satowany wot teho Anjeſa.“ Pódla namaſaja ſo rowowe napiſma, kiž wo wutrobnej luboſezi ſwědčaja, jako: Florenziuſ najſkódschemu a najlubſchemu bratrej Felikſej, kiž bě živy a džěkaſche ſ nim 21 lět, ſwojemu dobremu bratrej, kiž je domoj doſchoł w měrje.“ „Witaliſimuſ najlubſchej Ruſinje, kiž bě 32 lět 2 měžazaj 20 dnjow žiwa, ſwojej najdrožichej mandželſkej, kiž je ſo mnu derje džěkała.“

Abó: „Najpětnišča mandželſka, Pudiciſima, čjeſče doſtojna a wulzy pózcžiwa, kiž njeje jaſo wěrjaſa ženje ſ nim njeměra měła.“ Saſo: „Wona (mandželſka) bě poſna ſwjateje pózcžiwoſče a luboſče.“ Saſo: „Wona bě žiwa w ſpodžiwnej pózcžiwoſči, njewinoſči, mudroſči a ſwěrnoſči.“

Taſ dawaja nam rowowe napiſma přěnich ſcheſčijianow hluboſo do jich duchowneho žiwjenja pohladowacž jaſo ſwědčjenja jich wěry, luboſče a nadžije, kiž jich duſche napjelnejſche. Taſ dyrbi tež ſ naſchich rowowych napiſmow wutroboſč wěry, luboſče a nadžije rycžecž. — Wot najſtarſchich čaſow hačž do naſchich dnjow ſu ſo ſdžeržate te napiſmowne ſapocžatki: „Tudy wotpocžuje w Boſy“; abó: „Tudy ſpi ſ měrom“; abó: „Tudy čžaſa na pſchichodne horjeſtawanje čžěto teho N. N.“; abó: „Tudy ma ſwój wotpocžinſ hačž k horjeſtawanju N. N.“; abó: „Tudy čžaſa Jeſom Khrjſta, ſwojeho Knjeſa“; abó: „Tudy wotpocžuje w nadžiji wěčžneho žiwjenja“. Luther praji w pſchedbłowje k knižy „Kſcheſčijianſke pohrjebne kłěrluſche“: „Sdobne a prawe je, ſo ſo pohrjeb čžeſtnje džerži a ſo doſonja k kłwalbje a k čžeſči wjeſekeho artikla naſcheje wěry do horjeſtawanja morowych. K temu ſluſcha, ſo ſo rowy rjenje pſyſcha. Wſchitko dyrbi ſo ſtačž k poſbėhnjenju tuteho artikla wo horjeſtawanju, ſo by we naſ kručze jaſoženy byk, pſchetož wón je naſch poſleni, ſbóžny, wěčžny troſcht a pokoj pſchecžiwó ſmjercži, heli, čžertej a wſchemu rudženju. Sdnyž čžemy rowy čžeſčicž, dyrbimy wopomniſi na nje ſtajecž a na tute ſchpruchi ſwjateho piſma napiſacž, ſo bychu pſched wocžomaj byke pſchewodžerjam a tym, kiž k rowam pſchikhadžuju. By-li paſ něchtó ſamóhł, tajke ſchpruchi do rjenje klinečaznych ſchtucžkow jeſtajecž, to by dobre bykó k temu, ſo bychu ſo čžim lóže wobkhowate; pſchetož tajke ſchtucžki ſo pſchezo radſcho praja, hačž druha rycž.“ —

Kóžde čžěto, kotrež na Božu rolu k poſlenjemu wotpocžinkej njeſemy, je drohe ſymjo, kiž ſo ſyje w nadžiji na pſchichodny wulki žnjowy ſwje-
džení. Ale tež druge wuſyte ſymjo nam Boža rola pokaſuje. To ſu te ſchpruchi a ſchtucžki, kotrež ſmy naſchim njebohim nad jich rowy napiſali. Tute ſymjeſchka dyrbja padacž wſchitkim tym do wutroby, kotſiž rowy wopytuja, a dyrbja we nich plód njeſčž, kiž woſtanje do wěčžneho žiwjenja. Ale, ach, tež na tuto ſwjate polo Bože je tam a ſem njeſchecžel pſchikſchol a njerjada naſhł bjeſ pſcheńzu. Pódlá kraſneho ſłowa Božeho ſo na wſchelafich ſcheſčijianſkich pohrjebniſchecžach tež ſymjo njewěry namaſa a wjele pluwow ſwěta, kiž tam njeſkluſheja.

O lubi Sſerbjo, džeržmy na to, ſo bychu rowowe napiſma naſchich ſerbskich bratrow a ſotrow w Khrjſtuſu Jeſuſu jenož wo čžiſtym ſcheſčijianſkim duchu a wo prawej wěrje ſwědčike a to w tej rycži, ſ kotrežž ſu ſwoju wěru tu nutrnje wuſnawali, a w kotrežž ſu ſ nami a my ſ nimi w žiwjenju rycželi!

Dobra rada wo rowowych pomnikach.

1. Rozpomni šebi prjedy, kajki chzešch pomnik skajacž, hačž wulki abo mały, stejazy abo ležazy, a potom halle šebi napišmo ja tym wušwol, hačž ja njo ruma směješch.
2. Na ležaznych kamjenjach steji horjekach mjeno, pod nim šchtucžka a je-li ruma došcž tež šchpruch. Na stejaznych pomnikach ma předkowna tafla zyle horfach frótke šłowo (na pšchikład: „Sašowidženje!“ abo „Chrystuš je žiwy“ abo „Žiwy šym w Knjesu“), na to mjena a t. d. a šchpruch; na jadnu taflu daj wjetšchu šchtucžku štajicž.
3. So by pšchihódne rowowe napišmo w tutych knižkach lóhko namakał, k temu chze tebi „wobšah“, na štronje XII. podaty, škužicž pač w šwojich powšchitkownych pač w šwojich wošebitych rowowych napišmach.
4. Pišaj abo daj pišacž mjena a licžbniki prawje jašnje a wobhladaj šebi pola blidarja abo rešbarja hotowe pišmo prjedy, hačž je pomnik štajeny.
5. Pošasći napišmow, j kotrychž móhło cži jene abo druge ja pšchikład škužicž, tu j tym pšchispomnjenjom podawamy, jo by jo j pšcheměnjenjom mjenow a licžbnikow ja twoju potrebnosčž naprawił. K šalutowanju ruma móže šo * ja šłowje „šo narodži“ a † ja šłowo „wumrje“ na pomnik štajicž.
6. Njelutuj pšchi tym žaneje prózy, ale polož do wšcheho, šchtož ty ja twojich šemrjetych lubych cžinišch, twoju lubošcžiwu wutrobu.

Tudy špinka naju horzo
lubowane džecžo

Jan Wiczajež
j Brěšy.

Tón Knješ bě jeho namaj
dał 20. měrzja 1885 a
jeho k šebi domoj wšał
5. julija 1888.

(Na to šchtucžka!)

Tudy špinka naju horzo
lubowana džowcžicžka

Marija Libušez
j Žanež.

Tón Knješ bě ju namaj
dał 7. haperleje 1881.
Wona 21. meje 1885
k Šesujej domoj džěšče.

(Na to šchtucžka!)

Tow w Bošy wotpocžuje

Šětr Šujawa.

* 1. dezembra 1840
w Budyšchinje,
† 1. meje 1886
we Lušy.

(Na to šchtucžka.)

Tu spi

Hana Šchotcžina.

* 17. meje 1839
w Džěžnikežach,
† 1. oktobra 1880
w Šašlowje.

(Šo tym šchtucžka.)

Prědkowna tafla.

Młodzenzo, stań horje!
Tudy na pšchichod Jesom
Khrysta wotčakuje
cžeŕny młodzenz

Handrij Nowar.

Šso narodži 3. septembra
1867 a wumrje 6. oktobra
1885, šwojeje kčžjazeje mło-
došče 18 lět 1 měřaz 3 dny.
Jeho žaruja starschej, wowka,
3 bratsja a 1 šotra.

(Po tym cžělny tekst abo
druhi šchpruch.)

Na zadnu taflu přińdže
dlěžša štučka.

Prědkowna tafla.

Talita kumi!

Tudy š měrom spi

Hana Kralez š Rošliz,
Jurja Krala a jeho mandžel-
škeje Lejny Kružiz man-
dželška jenicžka džowka.

* 15. junija 1871 a

† 30. novembra 1887.

Wo nju žaruja starschej, džěd
a 5 bratrow.

(Po tym cžělny tekst abo
druhi šchpruch.)

Na zadnu taflu přińdže
dlěžša štučka.

Tudy po prózy počnym
žiwjenju w Bosh wotpocžuje
šwěrnny šchescžijan

Michał Kobanja,

jahrodnik w Krónzy.

Šso narodži 9. wulkeho
róžka 1817 w Katarjezach
a cžišche wužny 23. junija
1885, šwojeje staroby 68 lět
5 měřazow 14 dnjow.

(Po tym tekst cžělneho pře-
dowanja a šchtucžka.)

Tudy cžaka Jesom Khrysta
šwojeho Knjesa wudowa ☉

Herta Bonichowa

š Barta,

* 15. małeho róžka 1820

w Šrodžišcžu a

† 6. haperleje 1887.

Su žaruja 3 šynojo, 2 džowzy,
1 pšchichodny šyn, 3 pšchichodne
džowki a 15 džěcži džěcži a
1 džěcžo, kotremuž je wulka
wowka była.

(Potom cžělny tekst a šchtucžka.)

Sašowidženje!

Měštno wotpocžinka šwěrneju man-
dželškeju (abo: horzolubowaneju starscheju)

Mikławšcha Sobrata š Hatka,

šo narodži 25. měrza 1807 na Šso-
kolzy a džěšche do kraja wěcžneho mēra
29. hodownika 1884 a jeho mandželškeje

Lejny Sobratoweje

rodženeje Šurschez š Lahowa,

šo narodži 29. meje 1814 a džěšche
domoj 25. měrza 1883.

Šsylšy džaka a šrudoby ša nimaj pla-
kaju 3 šynojo a 4 džowki.

(Šchtucžka.)

☉

abo:

Herta,

Jurja Bonicha,
kublerja

(abo: jahrodnika,

abo: kžěžkarja)

w Barče,

šawoštajena wudowa.

W o b ſ a h.

	Strona
I. Powſchittlowne rowowe napiſma	1—20
II. Woſebite rowowe napiſma	20—56
1. Sa džeczi ſhromadnje	20—23
2. Lubowanemu jeniczkemu džesczu	23
3. Lubymaj dwójnikomaj	23
4. Sa paczerſke džeczo	23
5. Lubowanemu ſynkej	23—24
6. Lubowanej džowcziczy	24—25
7. Lubowanymaj džesczomaj, ſynkej a džowcziczy	25
8. Lubowanemu wotroſczenemu ſynej	26
9. Lubowanej wotroſczenej džowzy	26—27
10. Sa młodych	27—28
11. Gžejnemu nawoženjej	28
12. Gžejnej njewjeſcže	28—29
13. Sa mandželſkeho	30
14. Sa mandželſku	30
15. Na mandželſkeju row	30
16. Lubowanymaj ſtarſchimaj	30—31
17. Lubowanemu nanej	31—32
18. Lubowanej maczeri	32—33
19. Sswěrnemu duſchowpaſtryjej	33—34
20. Sswěrnemu wuczerjej	34—35
21. Sa ſwěrných ſtarych	35—37
22. Sa ſchižnoscherjow	37—43
23. Sa wěrjazych ſcheſczijanow	43—46
24. Sa roſkacžapołnych hrěſchnikow	46—47
25. Sa derje pſchihotowaných	48—49
26. Tajkim, kiž ſu wjele ſpěwali	49—50
27. Sswěrnym pſhecželam Sserbow	50—51
28. Sa tych, kiž nejſu widženje měli	51
29. Sa hluchich	51
30. Sa ſhromých	51
31. Sa nahle ſemrjetnych	51—52
32. Tym, kiž ſu na puczu wumrjeli	52—53
33. Tajkim, kiž ſu dołho ſhori byli	53
34. Tym, kiž ſu pſhes nekajke njeſbože wo žiwjenje pſchiſchli	53—54
35. Młodej holzy, kiž je we wodže žiwjenje ſhubita	54
36. Sabitym	54
37. Tajkim, kiž tudy žaneho wobydlenja njemějachu	54
38. Szpjennym	54
39. Ssamolutkim	54—55
40. Rhudym	55
41. Napiſma ſa ſwójbne rowniſhczo	55
III. Napiſma wyſche pohrjebniſhcžownych wrotow	56

I. Powšitkowne rowowe napiskma.

1.

Boža wulka hnada
Dusche psches smjercz žada,
So su w Božim raju,
Hacž tež czěła tlaju,
Kotrež luboscž khowa,
Bóh pak sbudži s rowa.

2.

Nětk ja wumru bjes staroscže,
Moja duscha k njebju dže,
Hdžež ma wjele wješeloscže,
Dokelž wěcznje sbóžna je.

3.

Cžělo móža pschezo skhowacž,
W rowje wone derje spi;
Hdyž b'dže Jesuŝ morwych wołacž,
Směju sašo žiwjenje.
Potom budu pschekrašnjeny
W šwjatym Božim raju stacž
A tež jara swješeleny
Bohu cžescž a khowalbu dacž.

4.

Njech te sprózne stawy
Leža spody trawy,
Njech tu wotpocznu!
Duscha powołana
Je do Kanaana
S hnady k wješelu.

5.

Hlaj, truba wyschshoh' jandžela
Mje junu s rowa sawoła
Na jehnjecžowy krašny kwaš,
Hdžež widžu sašo wschitkich waš.

6.

Na šabat pschiindu do rowa,
We kotrymž czělo pokoj ma.

7.

Ja bórny stanu wješely
A jutry džeržu pschi Bosy;
Psches Boži hlóš ja wotucžu,
Duž wo smjercž ničžo njerodžu.

8.

Do smjercže Jesuŝ prjedy dže,
Hdyž wumru, k šebi wjedže mje;
Hdžež wón je, tam ja pocžahnu,
Wšchak jeho czěla staw šym tu.

9.

To ja wěscže docžakam,
Schtož je mi mój sbóžnik prajik:
Psches smjercž pónđžesch k nje-
bješam;
Na to šym tež wěru stajik;
Nětk šo dopjelniło je,
Jesuŝ šebi po mnje dže.

10.

Džeń je šo nětko nakhilik
A nózny cžaš šo pschibližik;
Dha mje, o moje šwětlo ty,
Wšchak njewopušcž nětk pschi
nozy!

11.

Hdyž dyrbyu šo se šwěta hnucž,
Mje, Jesu, pschewodž smjertny
pucž!
Mój Jesu, wostań, prošcu cže!
Ja wěm, ty njewopušcžiš mje.

27.

Hdyž nětko jo mnu k kónzej dže,
Dha njewobrocž so wote mnje
A wsni mje, Knježe, Khrysta dla
Do swojich sbóžnych towarštw!

28.

Esym we sbóžnym wumrjecžu
Wotkladl nětko brémjo swoje,
Polny džaka k tebi du
Khwalicž wumoženje twoje.

29.

Čzi, kotsiž psches šmjercž wot naš
džeja,
Nječ wěcznu sbóžnosć do stanjeja
Psches tebje, luby sbóžniko,
Šim wotewrě swoje kraleštw!

30.

Ješuš tu a Ješuš tam,
Ješuša ja lubo mam.

31.

Slaj, ty džešch nětk tam,
Hdžež Bóh bydli šam;
Budžešch polny wješełoscže
Boha widzićž do wěcznosće,
Boha, kajkiž je.

32.

Hdyž mi wječor šwjatok šwonja,
Dha so skonja
Próza moja na sem.
Kónz ma wschitko čašne džělo,
Moje čělo
Potom spanje šłódke spi.

33.

Wječor mój je nětko tudy,
Duž, wy ludy,
Kady chzu tež čahnyč dom;
Wěczne šměju spočojenje
W Božim mjenje
Tam, hdžež budu i Ješušom.

34.

Spicže i měrom jako sorno šywa
Wschitzy spody jeneho mi krywa;
Na sem je jenož čěšnota,
Wam pak doječ je wuska komorka.

35.

Duscha je so dobědžila,
Čzišče i čěla wustupila;
Šandželjo ju sbóžnu drohu
Do njebešow nješu k Bohu.
Knježe, wotewril šy raj,
Počoj wěczny jemu daj!

36.

Njeplacže wy šwěrnj moji,
Wěcznje wostanjemy šwoji.

37.

Khwataježe, ach wón je čaš,
Nětk na jehnjećowu kwaš!

38.

Tu spróznj wotpoczuj
Wot džěla čěžkeho;
Do njebeš šhromadžuj
Pač Boži šwěrnj so.

39.

Tam budu pschi wschěch swojich,
Naš niczo njedžěli;
Tam šašo widžu mojich
We wěcznej krašnosći.

40.

Šso woczinjaja rjane
Mi Bože njebeša,
Hdžež nješu štyški žane,
Hdžež widžu Ješuša.

41.

Budž, budž mi powitane,
Ty sbóžne škónčjenje,
Wot Boha pschipošłane,
Ty moje wješe!

42.

Hdyž sachodnosć ƚo sħubi
 A Jesuŝ blisko je,
 Někŝ wy, o moji lubi,
 Mŝi tyschnje njeskoržće!

43.

Wŝcha ŝlabosć wotkladžena
 Je někŝ wote mnje,
 A duŝcha wumožena
 Se ŝwěta wotŝal dže.

44.

Sorno pscheńčne njesesħadža,
 Doniž njeje we semi;
 Sħto czi ŝmjertne rany wadža?
 Aħrystuŝ tebjje wubudži.

45.

Sso podaj na pucž poŝleni!
 Hlaj, wotpocžinŝ tam kiwa czi.
 Twój Bóh cze wotŝal wuwjedł je,
 Duž w Božemje!
 Tu njebě žane woŝtaće.

46.

Sswój dom ŝej s czaŝom wob-
 staraj!
 Wŝcho ŝwětnje ŝwětej ŝawoŝtaj!
 Hlaj, po mni rjad je na tebi,
 So we ŝmjerczi
 Tu ležiŝch tež bjes morwyni.

47.

Sħto pytaŝch tu hač do ŝmjercze?
 Ach jene jenož nuŝne je.
 Sħtož ŝwět paŝ tebi podawa,
 Staj do boŝa!
 Džěl dobry wuŝwol Bože dla!

48.

My wumrjeli ŝmy s tobu
 A s tobu žiwi ŝmy;
 My póndžemy tež ŝobu
 Tam, hdžež ty, Jesu, ŝy.

49.

Hdyž mi wjeczor ŝlote ŝera
 Wupŝesħczera
 Wyŝoko psħes njebeŝa,
 Sandželicž ƚo wócžko budže,
 Ale druhdže
 Rosjaŝni ƚo ŝernicžka.

50.

Hicž chžemy, Jesu, k rowu
 A we nim cziŝche ŝpacž,
 Wŝchaŝ kraŝnosć daŝch nam nowu
 Tam horkach wohladacž.

51.

Ssmjercž njemóže nam wadžicž,
 Kłof jejny tupy je;
 Bóh s tobu, Jesu, ŝadžicž
 Chže naŝ na njebeŝte.

52.

Semja, woŝtań ŝady mje,
 Daj mi w měrje Božim czaħnyčž!
 Wŝhitke twoje nadžije
 Do haniby dyrbja panyčž.
 Twoja rjanosć dženŝa kče,
 Žutŝje paŝ ƚo poŝyčže.

53.

Džicže, row mi wuryčže!
 Běħ mój někŝ je doħonjany;
 Kij mi s ruki wupadže,
 Pucž je s Boha psħeběžany.
 Duž njech někŝ mje połoža
 W Božim mjenje do loža!

54.

Poŝlenja czi dobra nóz,
 Sslónzo, měŝazo na semi!
 Džěŝczu ħnadnje kiwa Wótž,
 Duž ƚo ŝběħnje s jandželemi
 S wjeŝelosczu wot semje,
 Njeŝene do jaŝnosczje.

55.

Wo mnje nětko njeplacźće,
 Kiž běch po knje k šmjerczi srały!
 Bóh najlěpje trošchtuje
 S swoje džěczi, šwoje stawy.
 Njech naš tudy džěli czaš!
 Wěcźnosć sjenoczi wschał naš.

56.

Njeplacźće, so žadam šej
 S bóžny nětko wotšal czašnycź,
 Powołany k Jesušej
 Pušcźicź šwět a s njeho stanycź!
 Niczo nej' mi na šwěcze,
 Do wyšoka czehnje mje.

57.

Wumožnik mój žiwny je,
 Proch njech do procha šo lěha!
 Nadžija wschał we šwětle
 S cžěmneho šo doła sběha.
 Wěcźna lubosć trošchtuje:
 „Džěczo moje, džerž šo mje!“

58.

A njebjeam, mój duchu, slecź,
 Wschał šy bycza njebjeskeho!
 Shto chzesch tudy sapocźecź
 S rjedža měšta knicžomneho?
 Wot Boha wschał wuschoł šy,
 A Bohu wrócź šo wješely!

59.

Duscha, sběhń šo horje!
 Wot semje šo snješ
 W ruzy Jesušowej
 Horje do njebjes!

60.

Nětk, cžłowšte džěczi, na kolena!
 Knjes Jesuš nješe krašnosć wam,
 Nětk sběhajće cžescź jeho mjena
 Hacz horje k Božim njebjeam!
 Haj džakomne cže cžłowjestwo
 Njech cžesczi, knježe Jesušo!

61.

Hdyž duscha wumožena,
 Se swjastow pušcźena,
 Do njebjes posběhnjena,
 Je sbóžnosć dostała,
 Dha budu, o ty wješele,
 Ja bydlicź w Božim kralestwje.

62.

Pój dom, pój dom, Knjes woła,
 Pój s zušby straschneje!
 Wot njebjeskeho stola
 Měr sbóžny kiwa cže.
 Slecź horje s kšidleschkomaj,
 Ty wobohi holbiko!
 Sso modl na kolenomaj
 A potom posběhń šo!

63.

Na twojim khorym ložu
 Nětk wocžichnyło je,
 Na sbóžnu radu Božu
 Je pschischło dobycže.
 Sso koscze šmjertne šlemja
 Na Božu pschifasnju;
 D w Božemje budź semja!
 Dom do njebjes ja du.

64.

Nětk duscha twoja w njebjesach
 Je w lutych krašnych wješelach.

65.

Sswěcziło hacź do wjecžora
 Sslóncžko hnady na mnje je;
 Nětko pošlenja je hora
 Pschetrocžena šady mje.

66.

Row našch je Jesuš Khrystuš šam
 Psches šwój row w semi šwjecził
 nam;
 Rad do njeho šo lěhamy,
 Hdyž šawolał naš, Božo, šy.

67.

Knjes wotewrił je wrota
 Nam wschittim se semje;
 Je wuschol s krowě a s pota,
 Nasch pucz pak sa nim dze;
 Do rowa sa nim dzemy
 Se wschittich bédženjom,
 A sa nim poczehnjemy
 Tež s naschich komorkow.

68.

O Jesu, nasche wjezele,
 Kak s rowa witali su cze!
 My wěrimy: na budnym dnju
 Tež poczehnjemy sa tobu.

69.

S Jesužom tež stanjesch s rowa,
 To je twoja nadzija;
 Row cze wěcznje njewobkhowa,
 Knjes cze s njeho sawoła.
 Kaž so sbóžnje nadzijasch,
 Žiwj s rowa poczehnjesch.

70.

Do wysoka so schkowronz sběha
 Se swojim khwalbnym khěr-
 lichom;
 Eso pschiblizil mi kónz je běha,
 Nětk, luba duscha, sleczisch dom.

71.

Na šabat k měrej pschińdzemy
 A kšich wschón wotbudzemy,
 Hdyž sbóžni doběželi smy.
 Naš ponježu do komorki,
 Hdžež spróznemu so derje spi,
 Dońž Knjes naš njesawoła.

72.

Hlaj, po krótkim bédženju
 Kak nam budže derje
 We wschěm wěcznym wježelu!
 Byli 'nož tam šterje!

73.

We cžěmnym dole tebje mam,
 Sa twojim blidom wjeczerjam;
 Mój Jesužo,
 Ja s tobu du a dam so czi,
 Twój mēr najwyschshi spožč
 pak mi!

74.

Dom dusche je horkach,
 Hdžež we šwětle su.

75.

Sswět khowanki žaneje njeskiezi
 nam,
 Hdžež njeńježi hrěch, tam ja wot-
 pocžink mam.

76.

Hdyž wopuschežu semju, dha wo-
 hladam dom
 Tam horjekach s jandželskim
 šwježelenjom.

77.

O sprózna duscha, kajka radošč,
 Hdyž nastupju pucz pošleni!
 Hdyž dopjelni so moja žadošč
 A du na šabat njebieski.

78.

Kaž podróžnik we zusy m kraju
 Pschez' bóle dom so wježeli,
 Tak dusche sprózne požadaju
 Mēr šwjaty, wěczny njebieski.

79.

Nětk wježel so, o moja duscha,
 Na tanny šabat njebieski!
 Tam wotpocžink tež tebi šlušcha,
 Šón Jesuž sašlužil je czi.

80.

So cžichim dolhim semskim spanju
 Hlož Boži mje tež sawoła
 A mi na Božim krašnym ranju
 Tež wotpocžink we njeju da.

81.

Ta sbóžnosć, kotruž Bóh tam
dawa,

Ta, ach, ta wěsće njeje mała;
Tu njeb'du jenož wohladacž,
Ně, wěczně ju tež wužiwać.

82.

Tam, tam w Jerusalemi
Esu wěczně šwjate dny;
Tón šnješ tam i kherluschemi
Je wěczně khwaleny.

83.

Derje, so šmy proscheni
Na kwaš jehnjecžowy,
Kiž we sbóžnej wěcžnosći
Pšchezow budže nowy!

84.

Pój k njebju horje, sprawnna duscha,
Hdžež šy šej horje žadała!
Pój, pój, czi i hnady sbóžnosć
šluscha,
Wo kotruž šy šo bėdžila!

85.

Esy, cželo, docžakalo kónza,
Nětk, duscha, i kšidłomaj šo
šnješ
Pšche wschitke hwěšdy, wysche
šlónza,
Hdžež Jesuš je, twój Bóh a šnješ!

86.

Wěm, hdže mam šwoje ložo,
We kotrymž i měrom spju:
Do twojej' rukow, Božo,
Rad ducha poručju.

87.

Es wět hrěšny nětk chzu wo-
puschecžicž
A i zusobnistwa domoj hicž
Do njebjeskeho raja.

88.

Cželo w semi cžišche spi,
Duscha schla je k sbóžnosći.

89.

O požadany wěcžny cžašo,
Tam namašam ja wěsće šašo
Wschěch mojich wěrných pšche-
cželow,

Kiž šo tu cžašnje lubowachu
A we šnješu šo šawjasachu,
Tych nježeli niz šmjercž, niz row.

90.

Hdyž budžemy šo widžicž něhdy
Se wschitkej' šlósće torhnjeni,
Dha budže spominane lědy,
Schto duzy dom šmy wustali.

91.

Tam šo spēwa po wschěm straschi:
Nětk šmy wuschli i wichora!
Tam, hdžež bydla lucži našchi,
Tam je wěcžna cžišchina.
Tam šo cžerstwe rěki lija,
Tam šu rěki njeswjadne;
Tam šo kubla wotwužija,
Kiž tu mamy šawdate.

92.

Njesachodne krašne ranje
Junu mi tež šašwita;
Tehdy pšhestanje šo spanje,
Row mi šašo wukhod da.
Njebjo, šemja potom šhinje,
Sachodnosć šo wschitka minje.

93.

Hdyž, Jesu, pšchindžesch ty,
Džen budže wješety,
Esmy wuspali šo strowi
A jstawali nowi;
To budže sbóžny cžaš,
Hdyž, Jesu, šbudžišch naš.

94.

Ssynm wubědźił ƚo se ƚmjerću,
 Mje kladu do rowa,
 Spožć, Anježe, mi, so s měrom spju
 Hač do ƚudneho dnja!

95.

Jesuš domoj šhromadźić
 Wšittkich chze, kiž čaŋnosć dźeli,
 A jich jašo šjenocźić,
 So ƚo horkach derje měli
 A we šbóžnym towařtwje
 Byli wěčnje wješeli.

96.

Jesuš s rowa stanył je,
 Měr je nětk na mojim rowje;
 Moje ranje hižom dže,
 Mój troscht je we Božim ƚlowje.
 Ssmjercź mje wjazy nještróži,
 Jesuš njeje we rowi.

97.

Do pokojneho rowa
 Sso moje čželo khowa
 Pšchede wschej žaloscju.
 Šhto dha mi tam ƚo stanje?
 Mje ničžo njenadpanje,
 Ja w Božim mjenje derje spju.

98.

Pušć ƚo dele w Božim měrje
 Do twojeje komorki!
 Jesuš pomhaj naškej wěrje!
 Dobra nóz čži, derje spi!
 Hdžež ƚo morwi šhromadźuja,
 Našchi lubi wotpocjuja.

99.

Dobyl nětk ƚym na hrosy,
 Kotraž rowy morwych křnje;
 S procha budu šbudženy,
 Čželo k stawanju ƚo ƚnje.
 Wótž je Ssyna wubudźił,
 S tym je mój row rosjašnik.

100.

Pšichod wjaz' mje njetrašchi,
 Wěčnje, wěčnje žiwu budu.
 Čželo njech we rowje spi,
 Duscha k Božemu dže ludu;
 Nicžo ju do wěčnosće
 S Božich rukow njetorhne.

101.

To, Křryšćeže, prošcu ƚebi:
 Wot ƚwěta wutorhni mje!
 Duch žada mój po tebi,
 Tu wobčeženy je.

102.

S jeny m dobom podrožnižy
 Čžahnu, hdž Bóh šakownje;
 Pšes ƚmjerć wjedže njenadžizy,
 S jašwa ƚwojich wuwjedže.

103.

Wječor je, wječor je,
 Hdžež ƚo ƚwjatok šapocnje;
 Wěšiki mi čžiche duja,
 Duschu hižom wobpšchimuja,
 Njesć ju chzedža k Jesušej.

104.

Bórny s Ziona
 S Boha šesthadža
 Nam ta rjana jašnosć Boža,
 Kotraž wubudži naš s loža.
 Witaj, šwětlo, k nam,
 Anježe Jesu šam!

105.

Hdž k mojemu dže wumrjeću
 A jandžel k rowu šwoni,
 Dha džerž mje s twojej prawizu,
 Stej, Jesu, k mojej štroni!

106.

Pušć ƚo dele, jandžel ščele
 Twoje ložo,
 Troschtuj našche dusche, Božo!

107.

Ty wumrě temu, kotryž je
 Na kšchižu wumrjel ja tebje
 A kiž cze junu sbudži.
 Kak derje budže nětko czi,
 Hdyž niczo we wšchej wěcznosći
 Cze wjazy njerosrudži!

108.

Nětk budu wotpoczowacž
 We Božej lubosći,
 Eso zyle we nej sšhowacž,
 O derje, derje mi!

109.

Ty, lubosć Jesurowa,
 Esy moje wješele;
 Mje powjedzesch tež s rowa,
 Hdyž ja so dzeržu cze.

110.

Wješelicž so wěcznje budu,
 Hdyž nětk Khrystuž pschińdže
 f budu,
 So by wjedł mje do njebeš,
 Wón, mój sbóžnik a mój knjes.

111.

O kak sbóžny budu tam
 Porujo šwjatym jandželam!

112.

We Jesurowu wumrjecž budu,
 Jesurowy zyle šym;
 Wón mje njepowjedže f budu,
 Kotryž hrosy njewěrnym.
 Jesurowy budu woštacž,
 Šerbstwo njebeške s nim dostacž;
 Do wěczneho žiwjenja
 Poczahnu psches Jesuša.

113.

Šhwalcže, so Bóh wjedže waš
 Se šwěta na Boži kwaš!

114.

Jesuš dže, ja czišche cžakam,
 Šsmjercž njech psched durjemi je!
 Zeje dla cžim bóle šakam,
 Dokelž s nej mój Jesuš dže,
 So by wšak mje ja ruku,
 Psched šmjercžu so njestrožu.

115.

Šlaj, wješele ja wumru s Boha,
 Wšhak njebeša mam docžakacž.
 Hdyž tu je doběžala noha,
 Mje Jesuš chze šej f šebi wšacž.
 Pschi wšchittich wušwolonych tam
 Tež ja s nim šobu wjecžerjam.

116.

Nětk džělo dokonjane je,
 Mój šabat nětk so šapocznje;
 Knjes šwoje krašne njebeša
 Mi polny hnady wotewrja.

117.

Eso štalo je, Knjes žiwjenja
 Mje psches šmjercž s džěla ša-
 woła;
 Duž tudy nětko czišche špju
 So dokonjanym žiwjenju.

118.

Hdyž wšchěch šwojich sbudži s rowa,
 Praji f nim tón šwěrnny Knjes:
 „Džicže nuts!“ o krašne šłowa!
 „Džicže nětko do njebeš!
 So šrudnosći f wješełosći
 Džicže, dusche namašane,
 S wěcznej hnady žohnowane!“

119.

Šlaj, s njebeš dele štupila
 Ze lubosć f nam psches Jesuša;
 We lubosći tež nětko my
 A psches nju wumoženi šmy.

120.

Mašcha čješć po' Božoh' tróna
Budže dobyčerjom króna.

121.

Mój wodžerjo, mje na pucž šobu
Do twojich njebešow! [wsmi
Sswět wušwoli we šwojej šlepo-
Ssej falschnych wodžerjom. [šczi
Ja šym šo podal tebi,
Ssym wušwoliš šej čže;
Tak derje radžu šebi
Nětk a do wěčnosće.

122.

Mi nětk je šbóžnosć data,
Hdyž twój Duch wodži mje,
A duscha š hrěcha wsata
Do twojich njebeš dže.

123.

Nětko š tobu,
Jesu, šobu
Čzahnu se šwěta;
Twoja hnada
Mje šej žada
Wěčnje šhwalena.

124.

Wsmi šej naš,
Jesu, wsmi naš zyle šej!
Šchowaj naš do šwojich ranow,
Běh našch derje dokonjej!
Wšitkich šwěrnnych ššesćizianow
Dowjedž na šwój wěčny šbóžny
Wsmi šej naš! [kwaš!

125.

Horje, horje
Wócžko hladaj,
Duscha žadaj!
Wšach šmy džěczi;
Madžija nam pschezo šwěczi.

126.

Schtóž wěri, prošy, wojuje,
Tón š Jesušom tež dobudže;
Wón wšitko derje dokonja
A wěčnu krónu ša msdu ma.

127.

Mjecž cherub k semi pokhila
A paradis mi wotewrja;
Mi wutroba šo šraduje,
So nowy raj mi šakčěl je.
Anješ Jesušo,
Hlaj, na twój džeń a na tebje
Wšcho tyšchne čžaka štworjenje.

128.

Hdyž zušnik duzy wustawa,
Šy jemu kij a šepjera,
So njewostawa šady;
Kiž tudy šy mój šbóžnik byl,
Šy nětk mje k šebi pošběhnył,
Mi šbóžnosć dal šy š hnady.

129.

Šso Wótzej njebeštemu
Še Jesuš woprowal;
Maš ša to Bóh je jemu
Ša wobšedženstwo dal,
So šwěru jemu škuzili
A byli pola njeho
We wěčnej krašnosći.

130.

Wěm, šo šym wumoženy
We mojim Jesušu;
Wěm, šo šym pschinješeny
Še šmjercže k žiwjenju.

131.

Wěm, šo šym wotdžěleny
Wot šleho Šodoma
A š njeho wuwjedženy
A šo mam Jesuša.

132.

Džeń budže jara wješeły,
 Hdyž k njemu domoj pónđžemy;
 Ty, Ssyno Boži, by našch knjes,
 Nam pomhaj k tebi do njebeš!

133.

Hdyž junu šwět na kónzu je
 A njeđžela šo šapocžnje;
 Hdyž byla Boža štanŕla,
 So dostała by njebeša,
 Wšchěch lubowazych prjedy mje,
 A kotrychž noha ja mnu dže,
 Chzu kschicž s wěcznej radošcžu
 A šapomnicž wšchu šrudobu.

134.

Tam tebje, kralo njebeški,
 Lud šbóžny khwali s harfami
 We nowym khórze wyšofim,
 Ty, Jesu, budžešch šam bješ nim.

135.

Na Jesuša chzu wumrjecž rady,
 Trošcht mam we jeho šašlužbi;
 Wón k šebi wsacž mje budže
 s hnady
 A dowjescž k wěcznej šbóžnošcži,
 A tej wulkej Božej wjecžeri,
 Sa kotruž mje šej wušwoli.

136.

Wot špocžatka šym wušwoleny,
 Tón trošcht mi nihto njerubi;
 Wšches Šhryšta s hnady wumoženy
 Ssyn, kaž ja wěrju jeho kwi.
 Ja šbóžne woteńđženje mam,
 Na Šhryšta běh šwój došonjam.

137.

Jesu, hlaj, tu ležu ja,
 Njekń dha ke mni: Šephata!
 Šbóžny czaš nětk pschischol je,
 Duž šo, rowy, wotewrěže!

138.

Čžescž, khwalba, džač a bohatstwo
 Budž date, jehnjo, tebi!
 Ty by naš k měrej pschinješło
 A wufupilo šebi;
 Ty by naš šbóžnych sežinilo,
 Nam dalo wjazy dobreho,
 Šacž my šo nadžijachmy.

139.

Naš wuhotuj ša tutón czaš,
 O šbóžniko, na wěczny kwaš.

140.

Wi pschihotuj dom njebeški,
 Hdyž cžělny dom šmjercž wutupi.

141.

Ja šym Boha wot woblicža
 k woblicžu widžil a moja dušcha
 je wumožena. 1 Mójs. 32, 30.

142.

Hdyž tón hołb njenamafa,
 hdžež by jeho noha wotpocžo=
 wala, wróczi šo šašo k njemu
 do kaščeža. 1 Mójs. 8, 9.

143.

Šnježe, ja cžakam na tvoje
 šbožo. 1 Mójs. 49, 18.

144.

Bokaž mi wschač twoju kraš=
 nošcž! 2 Mójs. 33, 18.

145.

O šo by moja dušcha wu=
 mrjela šmjercže prawych a moje
 škóncženje bylo jako tych. 4 Mójs.
 23, 10.

146.

Ja šo wješelu na twojim
 šbožu. 1 Šam. 2, 1.

147.

Tón Ānjes je moja skała
a mój hród a mój wumožnik.
2 Sam. 22, 2.

148.

Dosć je, dha wšmi nětk, Ānježe,
moju dušchu! 1 Kral. 19, 4.

149.

Za wěm, so mój wumožnik žiwy
je, a wón budže mje potom se
semje horje sbudźić. Āiob. 19, 25.

150.

Za ležu a spju a wotucžu,
přchetož tón Ānjes mje sdžerži.
Př. 3, 6.

151.

Za ležu a spju zyle s měrom.
Př. 4, 9.

152.

Přched tobu je wješelošće
dosć a luta rjanošć po twojej
prawizy wěčnje. Př. 16, 11.

153.

Za chzu wohladacž twoje wo-
blicžo we prawdosći; ja budu
našycženy, hdyž wotucžu po
twojej podomnosći. Př. 17, 15.

154.

Tón Ānjes je mój paštyr, na
ničim ja nušu njesměju. Př. 23, 1.

155.

Ānježe, mój Božo, ja chzu so
tebi džakowacž do wěčnosće.
Př. 30, 13.

156.

Ty by mje wumohl, Ānježe,
ty přwěrnny Božo. Př. 31, 6.

157.

Mój cžap steji w twojej ruzy.
Př. 31, 16.

158.

Ānježe, wuč mje, so kónz
so mnu budže, a so moje dny
so wotmějene, so bych pšnal,
kač sachodny bym! Př. 39, 6.

159.

Cžeho dha nětk, Ānježe, mam
so troštowacž? Za so spu-
ščežam na tebe. Př. 39, 9.

160.

Za bym twój zusožnik a
podróžnik, jako wšchizy moji
wótzojo. Př. 39, 14.

161.

Za chzu bydlicž w twojej hěcže
wěčnje. Př. 61, 5.

162.

Bóh je našče dowěrjenje. Př.
62, 9.

163.

My mamy Boha, kotryž pomha,
a Ānješa, Ānješa, kotryž wot
šmjercže wumože. Př. 68, 21.

164.

Ty wodžiš mje po přwojej
radže a wošmjesch mje na po-
šledku s cžescžu horje. Př. 73, 24.

165.

Ānježe Božo, ty by našče
wukhowanje štajnje a přchezo.
Př. 90, 2.

166.

Ānježe, wuč naš wopomnicž,
so wumrjecž dyrbinny, so bychmy
mudri byli. Př. 90, 13.

167.

Ja budu khodźicź psched tym
Knjesom w kraju tych žiwych.
Př. 116, 9.

168.

Droha je psched woczomaj teho
Knjesa smjercź jeho swjatych.
Př. 116, 15.

169.

Wotewrcze mi wrota prawdo-
scze, so ja do nich póndu a temu
Knjesej so dźakuju. Př. 118, 19.

170.

Tón Knjes swarnuj twój won-
khod a nutskhod wot nětk hacź
do wěcznosće. Př. 121, 8.

171.

Tón Knjes je wulku wěz na
naš činił, teho my so swješelmy.
Př. 126, 3.

172.

Prawych wopomnjecze wostanje
w žohnowanju. Přchišł. 10, 7.

173.

Prawych woczakowanje je wje-
šele. Přchišł. 10, 28.

174.

Džen smjercze je lěpschi dyžli
džen naroda. Před. 7, 2.

175.

Mój psheczel je mój, a ja bym
jeho. Wyř. khěrl. 2, 16.

176.

Hlaj, Bóh je moje sbože. Jes.
12, 2.

177.

Twoji morwi budža wožiwicź
a s čžělami horje stawacź. Jes.
26, 19.

178.

Ty da mi wuřnyč a sežini
mje sašo žiweho. Jes. 38, 16.

179.

Trawa swjadnje, kwětka wot-
panje, ale šlowo našeho Boha
wostanje do wěcznosće. Jes. 40, 8.

180.

Čži, kotřiz bjes poroka prawje
khodžili su, pschińdu k měrej a
wotpoczujaj w swojich komorach.
Jes. 57, 2.

181.

Ja derje wěm, kajke myšle
šebi wot wař myšlu, praji tón
Knjes: myšle měra a niž nje-
sboža. Jer. 29, 11.

182.

Ja bym čze s wěcznej luboscju
lubował, teho dla bym čze s lutej
dobrotu k šebi čzahnył. Jer. 31, 3.

183.

Tak praji tón Knjes Knjes:
Hlaj, ja chzu wašche rowy
wotewricź, ja chzu wař, mój
ludo, s nich wuwjesč, a chzu
šwojeho Ducha do wař dacź, so
sašo wožiwicze. Čž. 37, 12. 14.

184.

Ty wuwjedze moje žiwjenje
wot škaženja, Knježe, mój Božo.
Jon. 2, 7.

185.

Prawych dusche su w Božej
ruzy a žana čžwila so jich nje-
dótknje. Kn. Mudr. 3, 1.

186.

Prawi budža wěcznje živi.
Kn. Mudr. 5, 16.

187.

Gladajće na muje! Ja bym mału khwilu prózu a džěło měł a bym wulki troscht namakał. Sir. 51, 35.

188.

Sbóžni by czi, kiž hlóдни a lačni by po prawdosći, pschetož woni budža nažyczeni. Mat. 5, 6.

189.

Sbóžni by czi šmilni, pschetož woni budža šmilnošć dostacž. Mat. 5, 7.

190.

Sbóžni by czi měrni, pschetož woni budža Bože džěczi mjenowani. Mat. 5, 9.

191.

Bojće šem ke mni wschitzy, kiž wy spróžni a wobcžezeni seže, ja chzu waš wofšewicž. Mat. 11, 28.

192.

Pravi budža šo šwěczič jako šlónzo w šwojeho Wótza kraleštwje. Mat. 13, 43.

193.

Schtóž hacž do kónza pschetrage, tón budže šbóžny. Mat. 24, 13.

194.

Bojće šem, wy požohnowani mojeho Wótza! Šerbujeće to kralestwo, kotrež wam pschihotwane je wot spocžatka šwěta. Mat. 25, 34.

195.

Tón Anješ je wschitko derje cžinił. Mark. 7, 37.

196.

Wješeleće šo, šo by wasche mjena w njebešach pišane. Luk. 10, 20.

197.

Sbóžne by te woczi, kiž widža, šchtož wy widžicže. Luk. 10, 23.

198.

Bojće, pschetož wschitko je hotowe! Luk. 14, 17.

199.

Šlaj, my džemy horje do Jerusalema. Luk. 18, 31.

200.

Bóh njeje mornych, ale žiwych Bóh, pschetož jemu by wschitzy živi. Luk. 20, 38.

201.

Niž moja wola, ale twoja wola šo stań! Luk. 22, 42.

202.

Šawěrnje ja praju czi: Dženša budžešch ty šo mnu w paradisu. Luk. 23, 43.

203.

Wótče, ja porucžu šwoju dušchu do twojeju rukow. Luk. 23, 46.

204.

Schto pytače žiweho pola mornych? Luk. 24, 5.

205.

Tak je Bóh tón šwět lubował, šo wón šwojeho jenicžkeho narodženeho Šsyna dał je, šo bychu wschitzy, kiž do njeho wěrja, šhubjeni njebyli, ale wěcžne žiwjenje měli. Jan. 3, 16.

206.

Schtóž do Ssyna wěri, tón ma wěczne žiwjenje. Jan. 3, 36.

207.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Schtóž moje słowo słyschi a wěri temu, kiž mje pólak je, tón ma wěczne žiwjenje a nje-pschińdže na budjenje, ale je wot šmjercze k žiwjenju šo pscheczišczał. Jan. 5, 24.

208.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Schtunda dže a je hižom nětk, šo morwi budža hlóš teho Ssyna Božeho słyshecž, a kotsiž jón budža słyshecž, czi budža žiwi. Jan. 5, 25.

209.

Teho, kiž ke mni pschińdže, njebudu ja won wustorcžicž. Jan. 6, 37.

210.

To je wola teho, kiž mje pólak je, šo, schtóž Ssyna widži a wěri do njeho, měl wěczne žiwjenje, a ja budu jeho sbudžicž na pošlenim dnju. Jan. 6, 40.

211.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Schtóž do mnje wěri, tón ma wěczne žiwjenje. Jan. 6, 47.

212.

Budže-li schtó moje słowo džeržecž, tón njebudže šmjercze wohladacž wěcznje. Jan. 8, 51.

213.

Moje wowzy słyscha mój hlóš a ja je snaju, a wone du ja mnu

a ja dawam jim wěczne žiwjenje. Jan. 10, 27. 28.

214.

Našch pschecžel spi, ale ja du, šo bych jeho se spanja sbudžik. Jan. 11, 11.

215.

Ja šym to horještawanje a to žiwjenje; schtóž do mnje wěri, budže žiwy, hacž runje wumrje. Jan. 11, 25.

216.

Schtóž je žiwy a wěri do mnje, tón nihdy njebudže wumrjecž. Jan. 11, 26.

217.

Nješym tebi rjeknyl: Šdy by ty wěrika, ty by tu krašnosč Božu dyrbjala wohladacž? Jan. 11, 40.

218.

Sawěrnje, sawěrnje ja praju wam: Šeli šo pscheńcžne šorno do semje njepanje a njesemrje, dha wostanje šame; hdyž pak semrje, pschinješe wjele plodow. Jan. 12, 24.

219.

Šdyž powyschenny budu wot semje, počahnu ja wschitkich k šebi. Jan. 12, 32.

220.

W mojeho Wótza domje je wjele wobydlenjow. Jan. 14, 2.

221.

Ja šym tón pucž a ta wěrnosč a to žiwjenje; nichtón nje-pschińdže k Wótzej křiba psches mje. Jan. 14, 6.

222.

Ja bym žiwj a wy budźecze tež žiwj. Jan. 14, 19.

223.

Bo małej khwili budźecze mje widźecź. Jan. 16, 16.

224.

Wótcze, ja chzu, hdžež ja bym, so bychu tež czi šami pola mje byli, kotrychž mi dał šy, so bychu moju krašnosć widźeli. Jan. 17, 24.

225.

A njeje w žanym druhim ta sbóžnosć, tež njeje žane druge mjeno pod njebjom date tym cžłowjekam, w kotrymž my móhli sbóžni bycź. Sap. sk. 4, 12.

226.

Knježe Jesužo, wsmi mojeho ducha horje! Sap. sk. 7, 58.

227.

My wěrimy, so psches hnadu teho Knjesa Jesom Khrysta sbóžni budžemy. Sap. sk. 15, 11.

228.

Ja mam tu nadžiju k Bohu, so budže šo stacź horjestawanje tych morwych. Sap. sk. 24, 15.

229.

Bóh budže kóždemu dacź po jeho skutkach, khwalbu a cžescź a njesachodnosć tym, kotřiž sežerpliwje w dobrych skutkach steja sa tym wěčnym žiwjenjom. Rom. 2, 6. 7.

230.

My khwalimy šo w nadžiji teje pschichodneje krašnosće, kotruž Bóh dacź budže. Rom. 5, 2.

231.

Hdyž my do njeho tak sa-šcžěpjeni budžemy, so jemu runi šmy w šmjerczi, dha jemu tež w horjestaczu runi budžemy. Rom. 6, 5.

232.

Šmy-li s Khrystužom wurjeli, dha wěrimy, so tež s nim žiwj budžemy. Rom. 6, 8.

233.

Šmjercź je hrěchow msda, ale dar Boži je to wěčne žiwjenje w Khrystužu Jesužu, našchim Knjesu. Rom. 6, 23.

234.

Hdyž Duch teho, kotryž Jesuža wot morwych je sbudžil, we waš bydli, dha budže tež tón, kotryž Khrystuža wot morwych je sbudžil, wasche šmjertne cžěla žiwe sežinicź teho dla, so jeho Duch we waš bydli. Rom. 8, 11.

235.

Ja bym wěsty, so ani šmjercź ani žiwjenje njemóže naš džělicź wot teje lubosće Božeje, kotraž je w Khrystužu Jesužu, našchim Knjesu. Rom. 8, 38. 39.

236.

Budžecze wješeli w nadžiji, sežerpliwj w cžěšnosći, wobstajni w modlitwje. Rom. 12, 12.

237.

Šdyž ſmy žiwi, ſmy temu
ſnjesej žiwi; wumrjemy, dha
wumrjemy temu ſnjesej; teho
dla njech ſmy žiwi abo njech
wumrjemy, ſmy teho ſnjesa.
Rom. 14, 8.

238.

ſ temu je ſhryſtuſ wumrjel
a ſtanył a wožiwił, ſo by na
morwyh a na žiwyh knježik.
Rom. 14, 9.

239.

Šchtož žane wofo njeje wi-
džiko a žane wucho ſlyſchalo
a do žaneho cžlowjeka wutroby
pſchiſchło njeje, je Bóh pſchi-
hotował tym, kotsiž jeho lubuja.
1 Kor. 2, 9.

240.

My hladamy nětk pſches ſchpihel
w potajnym ſłowje, potom paſ
wot woblicža k woblicžu. 1 Kor.
13, 12.

241.

Nětk paſ woſtanje wěra, na-
džija, luboſež. 1 Kor. 13, 13.

242.

Knje jačo w ſadamje wſchitzy
wumru, taſ budža tež wſchitzy
w ſhryſtuſu wožiwicž. 1 Kor.
15, 22.

243.

Šynte budže cžělo ſachodne a
budže horje ſtanyež njeſachodne.
1 Kor. 15, 42.

244.

Šynte budže w njecžeſeži a bu-
dže ſtanyež w kraſnoſeži. 1 Kor.
15, 43.

245.

Šynte budže w ſlaboſeži a
budže ſtanyež w mozy. 1 Kor.
15, 43.

246.

To ſachodne dyrbi ſo nje-
ſachodne woblez, a to ſmjertne
dyrbi ſo njeſmjertnoſež woblez.
1 Kor. 15, 53.

247.

Šmjercž je póżjeta do do-
byeža. 1 Kor. 15, 54.

248.

Šmjercž, hdže je twoje žaha-
dlo? Hdže je, hela, twoje do-
byeže? 1 Kor. 15, 55.

249.

Bohu budž džaſ, kiž nam to
dobyče dawa pſches naſcheho
knjeſa Jeſom ſhryſta. 1 Kor.
15, 57.

250.

My wěmy, ſo tón, kotryž je
teho knjeſa Jeſuſa ſbudžik, budže
tež naſ pſches Jeſuſa ſbudžicž.
2 Kor. 4, 14.

251.

My wěmy, jeli naſcha ſeńſka
kheža teje hěty roſlamana budže,
ſo wot Boha nowe twarjenje
mamy, dom, kiž ſ rukomaj njeje
ſežinjeny a wěčny je, w nje-
bjeſach. 2 Kor. 5, 1.

252.

My ſo wſchitzy dyrbimy ſje-
wiež pſched ſudnym ſtołom ſhry-
ſtuſowym, ſo by kóždy doſtał
ſa tym, hacž je cžinił pſchi cžěl-
nym žiwjenju, njech je dobre abo
ſke. 2 Kor. 5, 10.

253.

Schtóž byje w žohnowanju, tón budže tež w žohnowanju žnjecž. 2 Kor. 9, 6.

254.

Chrystuš je moje žiwjenje, a wumrjecže je moje dobyče. Fil. 1, 21.

255.

Ja šebi žadam precž czahnyč a pschi Chrystušu byč. Fil. 1, 23.

256.

Nasche měščanske prawo je w njebyšach. Fil. 3, 20.

257.

Wustejče šo na to, sčtož je horjekach, niz na to, sčtož na semi je. Kol. 3, 2.

258.

Sdyž pač Chrystuš, nasche žiwjenje, šo šjewicž budže, tehdy budžecže tež wy s nim šjewjeni w krašnosčzi. Kol. 3, 4.

259.

To wam nochzu samjelčecž wot tych, kiž wušnuli šu, šo njebyšcže žarowali, jako cži drusy, kotšiz žaneje nadžije ni-maju. 1 Theš. 4, 13.

260.

Sdyž wěrimy, šo Jesuš wumrjel a stanył je, dha budže tež Bóh tych, kiž šu wušnuli psches Jesuša, s nim pschijescž. 1 Theš. 4, 14.

261.

Jesuš Chrystuš je ja naš wumrjel, šo bychmy my, njech

wachujemy abo spimy, tež s nim žiwi byli. 1 Theš. 5, 10.

262.

Wi je šo šmilnosč dostała. 1 Tim. 1, 13.

263.

Jesuš Chrystuš je šmjercži móž wšak a žiwjenje a nješachodnosč na šwětlo pschinješl. 2 Tim. 1, 10.

264.

Ja wěm, komu wěrił šym, a šym wěšty, šo je wón móžny, mój wotklad wobarnowacž hacž do tamneho dnja. 2 Tim. 1, 12.

265.

Měj w pomjatkju Jesom Chrysta, kiž stanył je wot mrtwych! 2 Tim. 2, 8.

266.

Jeli šo my s Chrystušom wumrjemy, dha s nim tež žiwi budžemy. 2 Tim. 2, 11.

267.

Tón šnjesh šnaje tych šwojich. 2 Tim. 2, 19.

268.

Tón šnjesh budže mje wumoz se wscheho šleho skutka a mi šbóžnje dopomhacž k šwojemu njebyškemu kraleštwu. 2 Tim. 4, 18.

269.

My woczakujemy na tu šbóžnu nadžiju a šjewjenje teje krašnosčze teho wulkeho Boha a nascheho šbóžnika Jesom Chrysta. Tit. 2, 13.

270.

Šhwaleny budź Bóh a tón
Wótz našeho knjesa Jesom
Šhrysta, kiž naš po šwojej
wulkej šmilnošći s nowa po-
rodził je na žiwu nadžiju psches
horjestacze Jesom Šhrysta wot
mornych. 1 Pětr. 1, 3.

271.

Bo jeho šlubje čakaamy na
nowe njebeža a na nowu semju.
2 Pětr. 3, 13.

272.

Šwět šańdže se šwojimi ža-
došćemi; šchtóž pak Božu wolu
čini, tón woštanje wěčnje.
1 Jan. 2, 17.

273.

To je to šlubjenje, kotrež
wón nam šlubil je, to wěčne
žiwjenje. 1 Jan. 2, 25.

274.

My budžemy jeho widzić,
kajkiž je. 1 Jan. 3, 2.

275.

Bóh je lubošć, a šchtóž w lu-
bošći woštanje, tón woštanje
w Bosy a Bóh we nim. 1 Jan.
4, 16.

276.

Našcha wěra je to dobyče, kotraž
šwět je pschewinyła. 1 Jan. 5, 4.

277.

Šchtóž ma Šsyna Božeho, tón
ma to žiwjenje. 1 Jan. 5, 12.

278.

Šiščeže druhi šabatny wot-
pocžink je woštajeny Božemu
ludu. Hebr. 4, 9.

279.

Jesuš móže šbóžnych činicž do
wěčnošće tych, kiž psches njeho
k Bohu pschistupja. Hebr. 7, 25.

280.

Čłowjekej je postajene junu
wumrjecž, potom pak to šudjenje.
Hebr. 9, 27.

281.

Džeržmy to pósnače teje na-
džije a njemotajmy šo, pschetož
šwěrnny je tón, kiž je šlubil.
Hebr. 10, 23.

282.

Jesuš Šhrystuš je wčera a
dženša, a tón šamy, kiž wón je,
budže tež do wěčnošće. Hebr.
13, 8.

283.

My nimamy tudy žane wob-
štajne město, ale to pschichodne
pytamy. Hebr. 13, 14.

284.

Temu, kiž pschewinje, budu ja
jěšč dacž wot drjewa teho žiwje-
nja, kotrež je šrijedža w Božim
raju. Šjew. 2, 7.

285.

Budž šwěrnny hacž do šmjercže,
dha chzu tebi kónu teho žiwjenja
dacž. Šjew. 2, 10.

286.

Šchtóž pschewinje, temu šo
žana šškoda štačž njebudže wot
druheje šmjercže. Šjew. 2, 11.

287.

Šchtóž pschewinje, tón budže
woblecženy s bělej draštu, a ja

njebudu jeho mjeno wumasacź
ŝ knihow žiwjenja. Sjew. 3, 11.

288.

Schtóž pschewinje, temu budu
ja dacź, so by so mnu na mojim
stole šedźik. Sjew. 3, 21.

289.

To jehnjo, kiž je šrijedža stoła,
budže jich pascź a pschewodźecź
ŝ žiwym žórlam wody, a Bóh
budže wottrécź wschitke šylsy
ŝ jich woczow. Sjew. 7, 17.

290.

Sbóžni šu czi morwi, kotšiz
w tym Anjesu wumru. Sjew.
14, 13.

291.

Sbóžni šu, kotšiz ŝ kwapnej
wjeczeri teho jehnjecza šu po=
wołani. Sjew. 19, 9.

292.

Bóh budže ŝ jich woczow
wschitke šylsy setrécź, a šmjercź
wjazy njebudže. Sjew. 21, 4.

293.

Schtóž pschewinje, budže wschitko
herbowacź. Sjew. 21, 7.

294.

Šlaj, ja pschiindu bóršy a
moja msda so mnu, so bych dał
kóždemu, kajkež jeho skutki budža.
Sjew. 22, 12.

II. Wošebite rowowe napišma.

1. Sa džeczi šhromadnje.

295.

Tam, hdžež rjeišche róže kczēja,
Krašnoscź smēja
Nasche lube džeczatka.
Duscha, slecź kaž hodler ŝ doła!
Šesuš woła
Čže sa šwoje njebješa.

296.

Čzi czišche w Božej ruzy
Šso wóczko sandželi,
A jandžel šběhny duzy
Čže wysche mróczeli.

297.

Ach, wowzki šwoje wodži
Najšpšchi pastyr šej
Wšchě ŝ pastwy, kiž jim šlodži,
Dom jenu po drugej.

298.

Ach, hdyž šmjercź šažna je
Nam nasche džeczi wsala,
Dha luboscź je jim dała
Nětk wěcžne žiwjenje.

299.

Čžom' mrějecže, wy džeczatka,
Tak šhwatajo se šwěta?
Čžom' wasche cžětko hrjebaja
Te přenje hižom lěta?
So hižom kónž je žiwjenja,
Ššto dha je teho wina?
Anješ Šesuš šwoje jehnjata
Ššej hromadži do klina.

300.

Nětk ŝ njebješam dži, lube džě=
czatko,
Tam je twój wótzny dom!

Dži k jandželam a s nimi stowaršich
 Sso stowaršich i Jesuřom! [Bo,
 Tam pschi nim budžesich wěcznje
 wořtač

A do konjanu sbóžnosć dostacž,
 D derje czi!

301.

Hdyž je džěcžo najlubšche,
 Kiž je staršich swješeliko,
 Tuto czařne žiwjenje
 Sahe sašo wopuřcziło,
 Čžežko to je wutrobi;
 Jesuř pak ju spokoji.

302.

Bóh žohnuj, staršchej, waju,
 Mi nětk šo derje dže;
 Ja bydlu w Božim raju,
 Hdžež wschitko rjane je.
 Tam chzemy i wješeloscžu
 Sso sašo wohladacž,
 Hdyž Bóh nař je sbóžnosćžu
 Wschěch budže wobstaracž.

303.

Dha cžehń, duřcha najrjeńřcha,
 Čžehń a sběhń šo wot nař rjenje,
 Dokelž šwěta krařnosć wscha
 Njebjesku czi njeda ženje!
 Dobru nóz praj, šwěcže, czi!
 Ja šym jandžel njebjeski.

304.

Hlaj, pařtyć małe jehnjata
 Tak rucže k šebi žada,
 A sa šwět šwoje njebješa
 Šim dawta jeho hnada.

305.

Nam džěcžatka šu wsate
 A Jesuřej šu date,
 Wschaf jemu šluscheja;

We wěcznej steja hnadže,
 Hdyž tež po Božej radže
 Šwět i czařom hižom wopuřcža.

306.

Kať derje je nětk tebi,
 Čže Jesuř wsak je k šebi,
 Ty lube džěcžatko!
 Hdyž šy šo naspinkalo,
 Sso i nami wohladało,
 D kajka sbóžnosć budže to!

307.

Ty, luby knježe Jesuřo,
 Šsej pařesich wowžki šwoje,
 A hdyž ma kónž jich podróžřtvo,
 Je wjedžesich šame twoje
 Do njebjeskeje wowcžernje,
 Tam šhromadžene šhwala cže.

308.

Hdyž šmjercž najlubšche wořmje
 mi,
 Dha Jesuř i trořchtom pschistupi:
 D njepłacž, wschaf šym pschichoł
 šam,
 Čži jo tež bórřy sašo dam!

309.

Božemje nětk dži wot nana,
 Božemje wot maczerje!
 Š puřcžiny do Kanaana
 Jandžel Boži wjedže cže.

310.

D lubaj staršchej, njeskoržtaj,
 Wschaf daty je mi Boži raj!

311.

Schěscž měřazow*) 'nož běch na
 šemi,
 Nětk špěwam hižom i jandželemi.

*) Mōže tež rěłacž: pjecž měřazow, abo
 dwaj měřazaj, abo tři měřazy.

312.

Tón Knjes je nam cze dał
 Na jenož krótki czaß;
 Tón Knjes je nam cze wsak
 A s tym je srudził naß.
 Budź nam pať mjeno Knjesowe
 Hacž do wěcznosće khwalene!

313.

Spi, synko, spi tež, dźowčicčka,
 Kiž smjercž cze nam je rubika,
 Spi tu, hdžež pokoj maja!
 Hdž Bóh naß psches smjercž
 sawoła,

Naß twoja ruka powita
 Do njebieskeho raju.

314.

Hlaj, mlódna, czerstwa haložka
 Na pjeńku winowym
 Sa waju, starschej, sřhowana
 We Božim raju bym.

315.

Mój khód tón njeje dołho trał,
 Mój Jesuß je mje k bebi wsak.

316.

Bo jenož krótkim bėdženju
 Ssym dostał krónu njebiesku.

317.

Nětk, kwětk, pscheřadžena by
 Do njebieskeje řahrody.

318.

Tu wotpoczujje dźěczatko
 Tak mlode na lětach;
 Ze wot řo cziřło hubjenstwo
 A khodži w njebiesach.

319.

Ty běsche naju wjeřele,
 Dońž mějachmoj mój tudy cze;
 Duž pschińdže póřol wot Boha,
 Kiž donjeřl je cze do njebja.

320.

Ty nanowe bě wjeřele
 A radośc maczerńa;
 Cze psche wscho Jesuß lubuje,
 Duž wón cze k bebi wsak.

321.

Najlubšche dźěczo, nětko spi,
 Knjes řam czi wócžko řandželi;
 Wón řam tež tebje wubudži
 A dowjedže cze k krařnosći.

322.

Spi, drohe dźěczatko,
 A naspi rjenje řo!
 A žiwjenju pať wěcznemu
 Spiřch we Jesom řhryřtuřu.

323.

Božemje mje pohrjebajče
 A mi řchiřik na row řajče!
 Čžělo njeř řo w rowje řhowa,
 Jesuß wschať jo řbudži s rowa.

324.

S krótkeho řy žiwjenja
 Wot naß wotnjeřene;
 Jesuřej pať do klina
 Nětko položene.

325.

Tón Knjes je jo dał, tón Knjes
 je jo wsak, mjeno teho Knjesa
 budž khwalene! řiob. 1, 21.

326.

Lóř je mi panył na wjeřele
 měřto, mi je řo riane herbřtwo
 dostało. řř. 16, 6.

327.

řa řym cze s wěcznej lubo-
 řču lubował, teho dla řym cze
 s lutej dobrotu k bebi czařnył.
 řer. 31, 3.

328.

Teho duscha ƚo Bohu spodoba,
teho dla křwata wón s nim s teho
sleho žiwjenja. Múdr. 4, 14.

329.

ƚa ƚym waš pušcził se žalo-
scžu a s placžom; Bóh pať budže
waš mi sašo dacž s radošcžu a
s wješelošcžu wěcžnje. Bar. 4, 23.

330.

Wola psched wašchim Wótžom
w njebješach njeje, so by žadyn
wot tych małych sħubjeny byl.
Mat. 18, 14.

331.

To džěcžo njeje wumrjelo, ale
spi. Mark. 5, 39.

332.

Nječ džěcžatka ke mni pschińdu
a njewobaraježe jim! Pschetož
tajkich je Bože kralestwo. Mark.
10, 14.

2. Rubowanemu jenicžkemu džěscžu.

333.

ƚacž křwawi namaj wutroba
A jara hórku bolosć ma
Wo džěcžo ƚwoje jenicžke,
Móž prošymoj ƚej podacže.
Wšchať s rowa póńdže k njebješam,
Bóh je jo sběhnył k jandželam.

334.

Čzešcž budž Bohu! Wšcho ƚo
minje,
Riž cže da, cže wot naš wša;
Čžěku, kotrež tudy hinje,
Kowe žiwjenje wón da.
Sa tobu tež počehnjemy
Tam, hdžež wjazy njeplacžemy.

3. Rubymaj dwójnikomaj.

335.

Rnjes dał je namaj waju,
Rnjes waju sašo wša;
We ƚwojim křašnym raju
Wón wamaj sbóžnosć da.

336.

Bóh ƚylsy setřecž samóže,
Duž w Božim mjenje džitaj!
Kaž wumrjeloj stej hromadže,
Tak hromadže tež spitaj!
Kať bóršy Wótž naš sħromadži
Psched ƚebje k wěcžnej sbóžnosći;
Duž nadžija naš troschtuj!

4. Sa pacžerške džěcžo.

337.

Nětko pschi tym wostanje,
So mje Jesuš dostał je;
Šwěcže, wostaj dha mje ty!
Jesušej běch ƚlubjeny.

5. Rubowanemu ƚynkej.

338.

Ty, ƚynko naš, ƚy wušchol nam
A sběhnył ƚy ƚo k njebješam.

339.

Jesuš je cže lubo měł,
Tak kaž kwětkka ƚy ty kčžěl;
Nětk ƚy psches ƚmjercž wumoženy
A do njebješ pschešadženy.
Tam mašch, ƚynko, rjeńšcho kčžecž
A ƚo wěcžnje derje mēcž.

340.

Nětk sběhnył ƚy ƚo s jandželemi,
Čži nještyschcže ƚo wjaz' po semi,
Riž po tym, sħtož tu wostanje.
Nam pať ƚo štyschcže nětk po tebi,
Duž wotšal žadamy tež ƚebi,
Šdžež namašamy wěcžnje cže.

341.

Spi derje nětŕ, mój luby ŕynŕo,
 Hacž ranje ŕeŕŕhadža! [spi,
 Pod poŕleŕečzom, kiž leži na tebi,
 Njei' žana čžeŕnota;
 Hacž budže Jeŕuŕ tebe wołacž,
 Maŕch w rowje chwilku wotpoczom
 Spi derje, spi! [wacž,

342.

Nětŕ, ŕynŕo, ŕtupił ŕy pŕŕched Boži
 A widžiŕch Jeŕuŕa [trón
 A jandželow a khodžiŕch ŕbóžny
 Pŕŕŕeŕ kraŕne njebeŕa; [wŕchón
 Jerusalem, to měŕto ŕwjate
 A herbŕtwo, Božim džecžom date,
 Čže ŕwjebela.

343.

Nětŕ dobru nóz čži, ŕynŕo, po=
 pŕŕejeju;
 Ach, móhl ja bórŕy ŕpacž,
 Kaž ty tu ŕpiŕch po krótkim
 čžerpjenju!
 Eŕwět nochžu požadacž,
 So móhl ja w Božim raju wotŕacž
 A tebe węcžnje ŕaŕo doŕŕacž;
 Měj dobru nóz!

344.

Bórŕy, luby ŕynŕo, ŕam
 Sa tobu tež čžahnyčž mam;
 Potom widžu wjeŕele:
 Eŕynŕ mi napŕŕečžiwom dže.

345.

Tu na ŕemi běch krótki čžaŕ,
 We njebeŕach ŕaŕ' widžu waŕ.

346.

Spi čžiŕŕe, ŕynŕo naŕch!
 Nětŕ wotpoczinił tu maŕch;
 Čže Jeŕuŕ bórŕy ŕawoła
 A ŕ nowa nam čže ŕaŕo da.

347.

Ja wumru nět,
 Wój ŕŕarschej, dobru nóz,
 Kiž běŕŕtaj mi mój loŕŕt!
 Eŕym puŕŕečžil ŕiwět,
 Kiž polny ŕlósčzow je;
 Dha njech je waju troŕŕt,
 So ja ŕym wŕŕelkej nuŕy wuŕŕoł
 A k Bohu do njebeŕow doŕŕoł!
 Eŕym wumrił nět.

348.

Běch lědom nanej daty,
 Nětŕ jemu ŕaŕo wŕaty,
 A wŕaty buch tež macžeri
 A dowjedženy k ŕbóžnoŕčži.

349.

Echto čžyl wo ŕemju rodžicž?
 Ja herbŕtwo kraŕne mam;
 Eŕmjercž njemóže mi ŕŕŕodžicž,
 Eŕym runy jandželam.
 Bóh je mi derje radžil,
 Wón kwětŕu ŕačžetu
 Do paradisa ŕadžil
 Že ŕ węcžnej luboŕčžu.

350.

Njewěŕtaj wój, ŕo ja byčž mam
 we tym, ŕŕtož mojeho Wótza je?
 Luŕ. 2, 49.

6. Lubowanej džowecžicžy.

351.

Hdyž ŕy ŕo naŕpinkala,
 Stań, luba džowecžicžka,
 So ŕ nami tež by ŕtała
 Tam pódla Jeŕuŕa!

352.

O najlubŕŕa džowecžicžka,
 Njebeŕa ŕu twoje;
 Bóh čže do nich ŕawoła
 Žako džecžom ŕwoje.

353.

Budu widzić s bóžnika
 We njebješach wěscze,
 Budu jeho njewjesta
 Tam we Božim měscze.

354.

Kaž lilija tak běla
 Ssy, džowčicčka, nam kčžela
 We tutym žiwjenju.
 Nětk wóczko našče hlada
 Tam, hdžež je Boža hnada
 Ssej pschešadžiła liliju.

355.

Tu krótki czaš by kčžela,
 Ssy wjele czerpicž mēla,
 Nětk wumožena by.
 D twoje wumoženje
 Je sa naš spočojenje,
 Duž Bože pucže khwalimy.

356.

Tu leži holecčka miła,
 Je czišče wužnyła
 A wóczko sandželika,
 Tu Jesuš k šebi wša.

357.

Schto džowčicčka nětk widži
 Tam pola Jesuša,
 Hdžež khodži w lutej židži,
 Kaž jeho njewjesta!

358.

Do wěnzow položena
 Ssy na kwaš hotowa
 A prawdosč woblečžena
 Psches knjesa Jesuša.

359.

Tu nanowa a macerčna
 Běch lubowana džowčicčka;
 Mje Bóh pak hiščež lubšcho ma,
 Duž k šebi do njebješ mje wša.

360.

Róžicčka by Boža
 Bórsy swjadnyła;
 Njenišča pak róža
 Nětk by šakčžela.

361.

Nětk, džowčicčka, spi derje
 We štwojej komorzy!
 Wšče bylsy wot naš bjerje
 Knjes Jesuš pschecželny!

362.

Ty džowčicčka bě duschna
 A pěčna, pschecželna,
 A ženje njepoškuschna
 A Bohu spodobna.

363.

Tam te byly jandželste
 Tebje w bělej drascže wodža.
 Čziste knježny njebješte
 S tobu w pschnych wěnzach
 khodža.
 Schtož czi czašna šmjercž precž
 wša,
 Tam czi wěcznosč naruna.

364.

To holecžatko njeje wumrjelo,
 ale spi. Mat. 9, 24.

**7. Lubowanymaj džěščžomaj,
 šynlej a džowčicžžy.**

365.

Kaš budže mi, hdyž budžeja
 Mje witacž moji lubi,
 Mój šynk a moja džowčicčka,
 Kiž šmjercž mi tudy rubi
 To budže wulke wješele,
 Mi derje budže wopravdže.

8. Lubowanemu wotroscženemu
bhynej.

366.

Twój běh bu dokonjany,
Ty nahle wustal by;
Nětk dom by sawołany
Tak rucze s zusyby.
Nětk bėdženja bu sady
A wschitte boloscze;
Anjes Jesuŝ polny hnady
Čze dom ŝej dowjedł je.

367.

Dobru nóz, semja, ty twarjenje
rjane a braschne!
Dobru nóz, loschty, wy wjeŝela
ŝłódke a straschne!
Eswěcze, ja du,
Mi ŝo wschak njelubi tu,
Dokelž ja k Jesuŝej khwatam.

368.

Pohladajcze, kaŝ ŝo ja
Sbóznje paŝu!
Ja du s mojim Jesuŝom
K jeho kwaŝu.
Wón mje wosmje ja ruku,
S nim ŝo wodžu,
Schto dha wo ŝwět rodžu?

369.

O kaŝ ja ŝo wjeŝelu
Teho sboža!
Duschu hižom jandželjo
K njeju woža.
Luboscž wscheje luboscze,
Njech cze khowa
Duscha hacž do rowa!

370.

Ty wotŝal prijedy naŝ by schoł
Ťŝhes tutón cžemny ŝmjertny
dol;

My ja tobu tež póndžemy
Do njebeŝ, hdžež ty nětko by.

371.

Młodženzo, ja praju cži, stań
horje! Luk. 7, 14.

9. Lubowanej wotroscženej
džowzy.

372.

Dobėdžila by ŝo s Boha,
Kónž ma twoje cžerpjenje;
Dobėžala tam je noha,
Hdžež je wěcžne nalěcze.

373.

Božemje nětk dži wot nana,
Božemje wot maczerje,
Džowka našcha lubowana,
Dži — na ŝaŝowidženje!

374.

Njeplacžcze psched tutym rowom!
Anježna by bjes winy
Tam psched Božim stolom.
S cžlowjekow by wukupjena
Prěnicžka ja Boha,
Domoj pschiwjedžena.

375.

Ťola twojich je tež wona,
Anježe našch, tu ju maŝch!
Njech tež luboscž stona.
Ťŝchitzny twoji sbóžnosčž směja
Horjekach w njebeŝach
Bjes pschestacža kčžěja.

376.

Kwětkka, twoja rjanoscž wscha
Kucze je cži ŝwjadnyła,
Stejiŝch wotemrěta;
Bórny kraŝnosčž lěpschu maŝch,
Kjenišcho nam ŝakčžewasch,
Hacž je kraŝnosčž ŝwěta.

377.

Ty běšche šhotowana,
Kaž Boža njewjesta,
Tak lubošna a rjana
Sa knjesa Jesuša.

378.

Tam junu wohladamoj
Čže, sechze-li tón knjes;
Tón pucž pak khodžicž mamoj,
Kiž wjedže do njebeš.

379.

Wy mudre knježny, sběhúče
Nětk hlowny s wješelom!
Wšcho k Božej čžesczi čžinče
A pójče s khwalenjom!
Hlaj, hród je wotwrjenu
A kwap je hotowy.
Ty, Jesu, wuswolenu
Šsam nawožnja šy.

380.

Precž s tobu, šwětna krašnosčž,
Wo tebe njerodžu!
Ja pytam bójšku jašnosčž,
Šso k njeju wobrocžu.
Tu po Jesušu hladam,
S nim dobro bydlíč je;
Ja wutrobnje joh' žadam,
S nim šo mi derje dže.

381.

Stań, stań, twój luby dže,
Te lampy šašwěčžče!
Haleluja!
Šso hotujče! Wón na kwap dže,
Duž jeho s wěru šetkajče!

382.

Ššched nawoženjom khodžicž
Je krašne žiwjenje;
Šchtóž jemu da šo wodžicž,
Je šbóžny šawěšče.

Buch k njemu powołana,
Wón wofoschuje mje;
D krašnosčž požadana,
Duž mi ju popšheježe!

383.

Talita kumi! Šoležatko, ja
praju tebi, šstawaj. Mark. 5, 41.

10. Sa mlodnyh.**384.**

Kaž bohatstwo tak khudoba
Džěl jenaki na šmjerczi ma.
Šsy mlody abo wobstarny,
Ty šrały šy
A do šmjercže nětk wołany.

385.

Šchtóž šahe čžaš šej wotkafa,
Tón wjele hnady namaša.

386.

Šchtóž džens je štrowny, čžerwjenu,
Je jutšje khorny, morjenu.
Budž štajnje k šmjerczi hotowy,
Šacž ty tež hiščeže mlody šy!

387.

Nječ mlody abo štary šy,
Šsy pschezo šmjerczi podobny.
Šdyž rano štrowny štanješch,
Ššnadž do wječžora panješch.

388.

Ššmjercž njehlada čži na štarosčž,
Ty šy ji hižom šrały doščž
Tež w šwojich mlodnyh létach.

389.

Šchtóž wšchědnje tu mrje,
Tón k njebešam dže,
Šdyž wopuschězi šwět,
Šacž runje wón mašo je do-
pjelnik lét.

390.

Schto dlěje chzyl na swěcže?
Mój czaß je wotbězał;
Bycz dale w smjertnej hěcže
Ssej njejšym požadał.

391.

Rač bórny Knjes je wołał naß
Na tamny wěczny sbóžny kwaß!

392.

Trawa swjadnje, kwětka wot-
panje, ale słowo nascheho Boha
woſtanje do wěcznoſcže. Jeſ.
40, 8.

393.

Młodženzy budža ſ wutkoſcžu
padacž, ale kotſiž na teho Knjesa
čakaſu, doſtanu nowu móž. Jeſ.
40, 30. 31.

394.

Wón běſche jenicžki ſyn ſwo-
jeje maczerje, a wona běſche
ſ wudowu; a jako ju tón Knjes
wuhlada, bě jemu teje ſameje
žel a džeſche k njej: Njeplacž!
Luf. 7, 12. 13.

395.

Jeſuß džeſche k njej: Budž
dobreje nadžije, moja džowka!
Twoja wěra je tebi pomhała;
dži ſ měrom! Luf. 8, 48.

396.

Jene je nuſne; Marja je ſebi
dobry džěl wuſwolika, kotryž wot
njeje wſaty njebudže. Luf. 10, 42.

397.

Šnadž je wón teho dla na
khwilu čzi wuſtupił, ſo by jeho
wěcznje ſašo měl. Jilem. 15.

11. Čžežnemu nawoženjej.**398.**

Bokaž twoje woblicžo
Mi, mój nawoženja!
Druhe ſwětlo žaneho
Njeda ſpofojenja.
Šsame twoje woblicžo
Wěcznje njech mi ſwěcži ſo!

399.

Rač bórny tudy je tón czaß,
So džemy nětk na jeho kwaß
A palmy dđeržimy we ruzy
Se ſwojich rowow na kwaß duzy,
A nawoženja njewjeſtu
Ssej wjedže jara wjeſeku!

400.

Mój Jeſuß woła mje,
Duž čzahnu wjeſele
Ja ſbóžny nawoženja
Do jeho wobydlenja.

401.

Nětk, ſwěcže, dobru nóz čzi praju,
Wo twoje róže njerodžu.
Njech blaſni tebje lubo maju,
Ja mēcž čžu krónu njebjeſtu;
Ja čžu mēcž jeno Jeſuſa,
Dha moja duſcha wſchitko ma.

12. Čžežnej njewjeſcže.**402.**

Nawoženja je mje žadał,
Dokelž bě mje ſebi ſhladał;
Duž ſym rad ſo jemu dała,
So bych wěcznje pſched nim ſtała.

403.

Bórny w ſwojim pſchichodži
Š njebjeſ dele pſchińdu čzi,
Moja wuſwolena droha,
So by byla pola Boha.

404.

Schtó, hacž ja, je wješelišchi?
 Mój nawoženja najčešnišchi
 Tón nětk šej po mnje pschišchol je
 A wjedže mje do krašnosće.

405.

Nětk cherubimy budža šlužicž
 Tam jehnjećowej njewjescži;
 Tón kral ji šwoju čžescž da wužicž
 A dawa šwoju krašnosć ji.

406.

Najlubšche jehnjo, čžescž budž čži!
 Pschińdž, nawoženja, bóršy mi!
 Tam haleluja budu šaspěwacž.
 A ženje, ženje wjazy njepschestacž.

407.

Psych šo, ty njewjesta,
 So kral twój wohlada
 Tvoju rjanosć!
 Čžescž twoja dže,
 O wješe!
 Kral nastajil šo k tebi je.

408.

Ach, nichtó mi šo njedžiwaj,
 So duch a dušcha horčach staj!
 Njej' njewjescžina wutroba
 Na šwoju pychu smyšlena?
 Schtóž kwapny džen ma hižom
 w bliskosći,
 Wo druge wězy ničžo njerodži.

409.

Sbóžna je ta njewjesta,
 Kotruž šy šej šhladał;
 Kotraž je cže widžila,
 Kač šy šej ju žadał.
 Žašnosć twojej' woczow je
 Bje wschěm ji to najlubšche.

410.

Mój nawoženja Jesušo,
 Ja džakuju šo tebi,
 So šy mi sbóžnje šjewil šo
 A powołał mje k šebi;
 Šym šawdała šo žyle čži,
 Duž do ruki mje k šebi wsmi!

411.

Šhwal a špěwaj š wješełosću,
 Njewjesta we Zioni!
 Niماش ničžo se šrudnosću
 Bjes tač wjele šwjatymy;
 Budžesch khodžicž a šo wodžicž
 Se wschitkimi jandželemi,
 Dobru nóz praj khudej šemi!

412.

Šo nawoženju njewjesta
 Še wulžy šebi žadała;
 Nětk nawoženja pschišchol je,
 Duž njewjestu jom' wostajcže!

413.

Ty šy wutrobu mi wsala,
 Moja luba njewjesta;
 Š tobu je šo šwěrowala
 Moja lubosć wutrobna.
 Ty šy pošnała šo ke mni,
 Šošwješel šo nětko we mni!

414.

Šso nawoženjej rjenje psychišch,
 Ty wušwolena njewjesta;
 Na šwěcže bjes njeho šo tyschišch,
 Tam pschi nim nětk šy wješela.

415.

Kač stejšch w twojej psyche rjana
 Ššched nawoženjom njebjeskim!
 A widžicž njeje wina žana,
 Šsy na kwap nětko wuschla š nim.

13. Sa mandželskeho.

416.

Spi tu czišche w Božej roli!
 Bóršy šym po Božej woli
 S tobu sašo sjenocžena
 A na wěcžne swješlena.

417.

Spi czišche, lubowany,
 We šwojej komorzy!
 Mje ražuja drje rany,
 Ty pač nětk sbóžny šy.

418.

Dželenje, kiž dželi naš,
 Traje jenož krótki cžaš;
 Sašo widžicž tam šo chzemy,
 Hdžež šo wěcžnje lubujemy.

419.

Ach, twoja noha wjazy mi
 Do žiwjenja šo njewrócži;
 Ja wschědnje pač to praju šebi,
 So bóršy, bóršy pschińdu k tebi.
 Ty jenož přjedy mje šy schoł
 Psches khoroscže a šmjercže doł.

14. Sa mandželsku.

420.

Tón, kiž je swjasał naju,
 Tón naju njedželi;
 Wón naju w Božim raju
 Ssej sašo sjenocži.

421.

To Boža džiwna rada je,
 So dyrbimy wot luboscže
 Sso mału khwilku džělicž;
 To ja naš pucž je sbóžnosće,
 Tak Bože šłowo troschtuje;
 Wěć, Bóh šo budže šmilicž.

422.

Kiž šo tudy w šyljach rudža,
 Čži šo budža
 Sašo widžicž horjekach;
 Schtož je tu šo rósno dało,
 Sa dnjow mało
 Seńdže šo we njebešach.

423.

Ty šy nětk we njebešach,
 Ja pač khodžu we šyljach;
 Boža ruka sawěscže
 Moje šylsy setreje.

424.

Spi, spi! Nóz mału khwilku
 traje,
 Anjes wschitke šwoje wowzy
 šnaje;
 Tež twoja šwěrnoscž mandželska
 Je jemu derje wědomna.

15. Na mandželskeju row.

425.

Psches tuto semske žiwjenje
 Ssmoj khodžiloj we towarštwje;
 Nětk spimoj tudy hromadže
 A štanjemoj tež se šmjercže.

426.

Kaž swjasał naju na semi
 Bóh běšche w šwojej luboscži,
 Tak sjenocžil je naju
 Tež w šwojim Božim raju.

16. Lubowanymaj staršimaj.

427.

Horkach budu šwojoh' nana
 A tež šwoju lubu macž,
 Kiž je tudy sahrjebana,
 S wješelosću wohladacž.

428.

Kaž pěkne džěcžo pośluschně
 Kad domoj k swojim starschim dže
 A pola nich je rady,
 Tak ja tež dom šo wješelu,
 Hdžež moji lubi starschi šu,
 A nim Bóh mje wošnje s hnady.

429.

Hdyž budžetaj mje nan a macž
 Tam s wješeloscžu powitacž,
 Kak sbóžny budu tehdy
 A sabycž, sčtož bě prjedy!

430.

Nan a macž mje wopusčězischtaj
 A šo wjazy njewróczischtaj;
 Knjes pak mój mi šwěrnny je,
 Stupik njeje wote mnje.

17. Lubowanemu naněj.

431.

Ach, ty šy psched nami khodžik,
 Luby drohi nano nasch,
 A šy k Jesušej naš wodžik,
 Tu čžescž hacž do rowa masch.
 Sa to šo čži džakujemy
 Hjšcže tež hacž do rowa;
 Bóršy ja tobu tež džemy
 A Jesušej do Salema.

432.

Nětk, džěcži, šylšy stajcže,
 Mi wotpoczowacž dajcže
 We mojim sbóžniku!
 Kak bóršy to šo stanje,
 So sčhadža krašne ranje
 A sestawamy k žiwjenju!

433.

Kónž tu je, kónž tu je,
 Džěcži, budžcže w božemje!

Njebudžcže tu ženje na šo!
 Widžicž budžemy šo šašo
 Horfach pola Jesuša.

434.

Džěcžatka, džěcžatka!
 Pucž šo bóršy dokonja.
 Potom budže wschitko šady,
 Sbóžni budžemy tam s hnady,
 Sbóžni pola Jesuša.

435.

Tón Knjes budž s wami!
 Wón s dobrotami
 Šiches tutón čžaš
 Šsam pschewodž waš,
 Wy moje džěcži,
 Dońž scže na šwěcži!

436.

Kiž scže mje tu lubowali
 A scže wo mnje w šrudobi;
 Kotsiž scže mje derje snali,
 Na kěžbu waš Bóh šej wsni!
 Wón šo stara, wón waš kryje,
 Wón wam dawaj, sčtož wam tyje.
 Tak šym domej roškajal,
 Dobru nóz čži, šwěcže, dal.

437.

Wy džěcži, nětko kěžbujcže!
 Mój testament to na waš je:
 Budž kóždy na to šmyšlenny,
 Kak junu sbóžnje wumrjel by!

438.

Tu sprózne čžělo wotpoczuje,
 Knjes dušchu horfach hospoduje;
 Wón chžyl tež mojich šastaracž
 A wsčědnje na nich kěžbowacž!

439.

Šlaj, ja mru, a Bóh budže
 s wami. 1 Mójš. 48, 21.

440.

Bóh je nan byrotow a budnik
wudowow. Ps. 68, 6.

441.

Ssyrotam a wudowam tón
Anjes pomha. Ps. 146, 9.

442.

Hlaj, ja bym pola waß
wschitke dny hacž do skónčenja
teho śwěta. Mat. 28, 20.

443.

Za waß nochzu byrotow wo-
puschćicž. Jan. 14, 18.

444.

Za cže nochzu wopuschćicž
ani nihdy cže skomdžicž. Hebr.
13, 5.

18. Lubowanej maczeri.

445.

Maß by wopuschćika,
Luba maczerka,
Wócžko sandželika
Duzy se śwěta.
Pšchindž bej bórny po naß,
Luba maczerka!
Jesu, troscht kładž do naß
Ssrjedža plakanja!

446.

Maczerka ty našcha luba,
Hižom nam by woteschła;
Ssmjercž k nam stupila je hruba,
Je cže wsaka se śwěta.
Nětk, ach, wot naß džělena.
Ssy hacž do budneho dnja;
Potom polni wjeßelosće
Budžemy hacž do wěčnosće.

447.

Tón Anjes budž s wami!
D njeńdžće ßami!
Bjes njeho ßo
Wam slě by schło.
Duž njeńdžće ßami,
Tón Anjes budž s wami!

448.

Nam, Jesu, twoje słowo śwěcži,
Kiž jo wot tebje słyschimy:
„Tu, Wótcže, bym ja a te džěcži,
Kiž ja moje mi dał je by.“
D Jesu, nade mnu ßo ßmil,
Budž mój a mojich džěcži džěl!

449.

Bo wustatych cžerpjenjach,
Luba macže, spi we rowje!
We njebjeskich wjeßelach
Nobnyšch wěnz na ßwojej hłowje.
Sandželjo ßu stajili
Na hłowu jón horkach cži.

450.

Hlaj, nětk by ßo dobědžila,
Macže lubowana ty;
Wócžko semske sandželika,
Pola Anjesa nětko by.

451.

Našwěrnisha maczerka,
Lehń ßo tu do pokoja!
Wschaf we horjestawanju
Widžimy cže kraßnišchu.

452.

My tebje saßo wohladacž
Tam budžemy po cžasju;
Sso s jandželemi sradowacž
Na wěčnym sbóžnym kwasju.
D fajke budže wjeßele,
Hdyž macž naß džěcži powjedže
Tam k jehnjecžowom' trónej!

453.

Ach, macze, Boži jandžel
 Essem s njebeš pschistupi
 A k tebi praji: „Sandžel
 Nětk wóczko we šmjerczi!“

454.

Macz ty běšche starosežiwa
 Eswojim lubym džěczatkam,
 Maczeš šwěrna, maczeš mila
 Esynkam a tež džowcziczkam;
 Esy je wschitke lubowala
 W šwojej horzej wutrobje;
 Nětko pak šy wudychala
 Twoje drohe žiwjenje.

455.

Bo lubej maczeri tu džěczo žada,
 A macz we šwojim rowje čzišche
 spi;
 Na džěczo šwoje s njebeš dele
 hlada,
 Kiž Wóczez njebeški dał běšche ji.
 O lubošć Boža, šjenocz jeju šaš!
 Na twojim klinje šjenocz wschitkich
 naš!

456.

Ja chzu waš trošchtowacz,
 kaž macz jeneho trošchtuje. Jes.
 66, 13.

19. Šwěrnemu dušchowpastyrjej.

457.

Ty službu měl šy krašnu
 We tutej hospodze;
 Mědu nješy pytal čzašnu,
 Čzi horfach lěpscha kće.
 Esy džělal dolhe lěta
 We Božej winizy;
 Čzi wutroba bě šhrěta
 Sa twoje wošady.

458.

Paseč wowzy Jesušowe
 Na pastwje najlěpschej,
 Je napaseč zyle strowe
 Po woli Šnjesej,
 Je k temu žórku wodžicž,
 Kiž Jesuš Šhrystuš je,
 A šam psched nimi khodžicž
 Bě twoje wješele.

459.

Ty šwědežil w šwjatym Duchu
 Wo Esynu Božim šy,
 So wutroby šo hnuchu
 We Božej šwjatnizy;
 Te wulke skutki Bože
 Rad pschpowjedał šy;
 To běšche twoje šbože
 Čzi twoje žiwe dny.

460.

Šnjese Jesuš, našcha hlowa,
 Čón šwojich wotrocžkow
 Po šwěrnym džěle khowa
 Do šwojich njebešow.

461.

Nětk, nětk je pschewinjene,
 Twój wumožnik je tu,
 A wrota wotewrjene
 Do paradisa šu.
 Do njeho dušcha čzehnje
 We šbóžnym wješelu,
 Šdyž tež šo čžělo lehnje
 Do semje k pokoju.

462.

Mi šhromadžće wschěch mojich,
 Wy moji jandželjo!
 Wšchał šnaju wschitkich šwojich
 A wěm jich hubjenje.

Tam služobnik mój služba,
 Hdžež wěčnje sym ja sam;
 Duž počehń, luba duscha,
 Sem ke mni k njebežam!

463.

Kiž wučili jow čašnje
 Ssu w hórkich čerpenjach,
 Sso šwěćić budža jašnje
 We Božich njebežach.
 Kiž tu su pokasali
 Sich wjele k prawdosći,
 Tych tam su wohladali
 Kaž hwěšdy we šwětli.

464.

Chžeš wumrjeć na te słowa,
 Kiž tudy wučil sy,
 A woštač hač do rowa
 Jim šwěrnny, wobstajny?
 Haj, na nje wumrjeć žadam
 A čahnyč se šwěta;
 Do rukow temu padam,
 Kiž słowa sam mi da.

465.

Wučerjo su powjedali
 Ssłowo Bože we Duchu;
 Ssyn su dobry wušywali
 Nam na našchu wutrobu;
 Ssu tu šwěru wojowali,
 Ssu šo derje bēdžili;
 W bitwje su tež twjerdže stali,
 Na to k měrej wotešli.

466.

My džemy jedyn po druhim
 Po wulkim puczu pošlenim
 Znjeć, šhtož sym wušywali.
 Či paš, kiž tu su wučili
 A k Jesuše se šylsami
 Sich wjele pokasali,

Šašnje, krašnje
 Či šo šady jeho hnady
 W Božim ludu
 Šako hwěšdy šwěćić budu.

467.

Šhtož mje pošnaje pšched lu-
 džimi, teho čžu ja tež pošnacž
 pšched šwójim Wótžom, kotryž
 w njebežach je. Mat. 10, 32.

468.

Hdžež ja sym, tam dyrbi mój
 služobnik tež byč. Jan. 12, 26.

20. Šwěrnemu wučerjej.**469.**

„Ty sy šwěrnny byl na małym“,
 Budže Anješ čže powitacž;
 „Dži nuts nětko k mojim prawym,
 Ša čžu tebi wjele dacž!“

470.

Tu wotročk šwěrnny wotpocžuje,
 Bóh jeho k šebi powoła;
 Wón wučerjow šej wušwoluje
 Se žohnowanjom bješ kónža.
 We njebežach tež placži jim,
 A do nich džeja woni s nim.

471.

Bórny wječor tudy je,
 Hdžež Anješ džělaczerjow woła;
 Šhtož šo šwěru bēdžesche,
 Temu msdu wón hnadnu khowa.
 Šhtož jich wjele dowjedk je
 K Jesuše, žnje wješele.

472.

Ty pašl sy štadło małe šwěru,
 Še wodžil k wěčnej šbóžnosći;
 Pšches słowo rošywak sy wěru,
 Anješ nětko placži s hnadu či.

473.

Schtóž mi chze služicź, teho
budže mój Wótž czescźicź. Jan.
12, 26.

474.

Nicžo ƚo wjazy njepyta na
sastojnikach, hacž jeno, ƚo ƚwěrnj
namakani budža. 1 Kor. 4, 2.

475.

Spominajće na waschich wu-
čerjow, kiž wam Bože ƚowo
ƚu powjedali, a ƚedžbujće na
wukhod jich sadžerženja a czińće
po jich wěrije! Hebr. 13, 7.

21. Sa ƚwěrnjch starjch.

476.

Wón je na twojim Zionje
ƚo mozach ƚobu twarił.
Ty sdžeržal pač ƚy žiwjenje,
Dońž by ƚo njesestarił.
Nětk, nětk pač dokonjane je,
Twój ƚwěrnj czescźeć k tebi dže,
Znjecž wěcźnje, schtož je wuƚnył.

477.

Ty nětk ƚy jeho powołał
Bjes twojich wumoženyh;
Ssy s czescźu jeho horje wsal
Bjes sbóžnje shromadženyh.
Tam ƚyla spěwa wjeƚela,
So wumoženje duscha ma
Nětk s nimi sjenocžena.

478.

Jesu, khwataj, ja ƚym spróžny,
ƚój a wotewć dom mi wótžny,
Kotryž pschihotował ƚy!
Wěrnoscź, žiwjenje, pucž ƚwjaty
Ssy ty, Jesu, ja naƚ daty;
Ja pač hóscž ƚym na droŝy.

479.

Hospoda mi sshotowana,
Dawno hižom požadana,
A tebi duscha moja hlada,
Sswět, schtož chze, njech ƚebi
shlada.

To budž moje wjeƚenje,
So mje Jesuƚ psches žiwjenje
W ƚwojej ruzy a bjes schkody
Kiwa ƚebi do hospody.

480.

A njebjeƚam, k njebjeƚam
Chyzsche ƚo tu dawno nam;
Schtomy žiwjenja tam steja,
Bože džeczi wschě nuts džeja;
Knježe, spomhal nam ƚy tam.

481.

Džicže, row mi wurjćeže,
Podróžnistwa ƚym wschał ƚyty!
Radu czahnu wot semje,
S Božim měrom rjenje křyty;
ƚokoj hižom kiwa mi,
ƚokoj ƚlódki njebjeƚki.

482.

Budž witany mi, domje njebjeƚki,
Nětk wrota wotewrjej!
Kač dolho běch ja styskny po tebi!
Kač ƚym ja žadał ƚej,
So bych móhl knicžomnosći
A wschitkej skósczi wuńcž
A k Božej wjeƚelosći
Do ƚwojoh' herbstwa dóńcž!

483.

Sso, подроžniko, cžrije suj
A cžische w rowje wotpoczuj
A spróžny hladaj spanja!
Dži sa ƚwojimi wótžami
A bjes nimi tam s měrom spi,
Dońž njedocžakasch ranja!

484.

Stej, podrožniko, wopušcź ƚwět,
 Wšcaŕ dwaj a wóšomdžefat lět*)
 Sny na nim hižom pschebył!
 Nětk noha paŕ je wustała,
 Duž scželu tu czi jandžela,
 So dlěje tam by njebyl.

485.

Za wěm, so mjena mojeho
 Čaš žiwjenja ƚy bojał ƚo
 A nošyl wěry kabat;
 Duž psched ƚmjerczu tež nimašch
 ržecź;
 Schtož našyl ƚy ƚej, pój nětk
 žnjecź
 A ƚwjecźicź wěcžny ƚabat.

486.

Hdyž běšche cziha njedžela,
 Knjes ƚwojeho ƚej pshecžela
 Sa njebješa je shladał;
 Tón nětk ƚwój běh je doběžal
 A kónž je šbóžny namakał,
 Kaž dawno je ƚej žadał.

487.

Spacź džeja twoji pshecželjo,
 O Knježe, i teho ƚwěta;
 Tam horkach twoje kralestwo
 Paŕ roscže psche wschě lěta.
 Hdyž jeni wot naš woteńdu,
 Dha pschispoŕ twoju hromadku
 A pshecželow daj nowych!

488.

Hlaj, podrožnik našch spróžny
 Nětk k wotpocžinkej dže;
 Wón pytał dom je wótžny,
 Dom nětk tež doschol je.

*) Město: dwaj a wóšomdžefat móže ƚo
 tež prajicź: tši a wóšomdžefat, abo pjecź
 abo schěscź a wóšomdžefat.

489.

Hlaj, psches Božeho jandžela
 Čzi džiwna ƚwjata czišchina
 Nětk i jenym dobom nasta;
 Sso dušcha šběhny hotowa,
 Sso semška hěta roslama
 A wutroba bicź sasta.

490.

Ach, tlajcže, mucžne stawy,
 Kiž hrěch ƚo ƚlekke scže,
 Tu nětk pod krywom trawy!
 Sslub Boži i wami je.

491.

Nětko, Jesu, du ja k tebi,
 Kiž ty moja luboscź ƚy;
 Dawno ƚym to žadał ƚebi,
 So ƚej po mnje pschichoł by.

492.

Dawno, Jesu, hladach cže,
 Wjedź mje k twojim hoscžam!
 Jandžel Boži nětko mje
 Posběhni k wyšokoscžam,
 So bych dawal khwalbu czi
 Wěcžnje horkach pschi tróni
 Se ƚylami šbóžnymi!

493.

Možnył dha ja ƚmjercže rodžicź,
 Psches kotruž je Jesuš schol?
 Schtož taŕ dolho měl je khodžicź,
 Kaž ja, psches tón cžemny dol,
 Wotpał cžahnycź tón ƚej žada,
 Kóždžicžki džen dušcha hlada,
 So by, i jašwa pušcžena,
 Byla pola Jesuša.

494.

Dawno hižom mojej dušchi
 Ze ƚo chžylo wotpał hicź,
 Dokelž pucź bu pschezo wužšchi,
 Nětk ƚmēm hicź ƚo wješelicź.

495.

Ach, mi bě šo jastyskało,
 Pucž bě dolhi, mozy mało;
 Nětko dokonjane je,
 Šbóžnik mój šej po mnje dže.

496.

Njech mi jańdže widženje,
 Njech tež šlyščenje mi šhinje!
 Njech šo šhubi žiwjenje,
 Njech šo moja móž wscha minje!
 Šdyž dže wschitko k škónčženju,
 Jesuša ja njepuščežu.

497.

Wón wumrě w dobrej staro-
 seži, hdyž bě stary a žiwjenja
 šyty; a bu šhromadženy k šwo-
 jemu ludu. 1 Mójš. 25, 8.

498.

Ty budžeš stary do rowa
 pschińcž, jako šnopy budža dom
 wožene w šwojim cžašu. Šiob.
 5, 26.

499.

Ty wodžiš mje po šwojej
 radže a wošmješ mje na po-
 šledku k cžescžu horje. Šs. 73, 24.

500.

Šasche žiwjenje traje šydom-
 džešat lět; hdyž wyško pschiń-
 dže, je wošomdžešat lět; a hdyž
 je krašne bylo, dha je próza a
 šchiwda bylo; pschetož wono šo
 rucže minje, jako bychmy precž
 lecželi. Šs. 90, 11.

501.

Ša čžu joh' našyčicž k dolhim
 žiwjenjom a čžu jemu šjewicž
 šwoje šbože. Šs. 91, 16.

502.

Ša čžu waš nošyč hacž do
 staroseže a hacž šeschědžiwicže;
 ja čžu jo cžinicž, ja čžu waš
 šbėhacž a nošyč a wumoz. Šes.
 46, 4.

503.

Nětk puščežiš twojeho wo-
 trocžka, Šnježe, po twojim šlowje
 k měrom. Šuf. 2, 29.

22. Ša šchižnoscherjow.

504.

Tu šchiž šwój nošyč k Šhry-
 stušom
 Štaw jeho dyrbi šwěrnny,
 Dońž jeho njesawoła dom
 Še šwěta šabat měrnny;
 Dońž njepschińdže džeń jutrownny,
 Šdžež k rowa štawa wješeky
 Še šwojim wumožnikom.

505.

Ša šabat k měrej pschińdžemy
 A šchiž šwój wotbudžemy,
 Šdyž šbóžnje doběželi šmy
 A ruzy wupšestryjemy.
 Šaš ponješu do komorki,
 Šdžež špróznemu šo derje spi,
 Dońž njebudže Šnješ wołacž.

506.

Š cžerpjenja a k šchiža štanyč,
 Do nješješ se šwěta cžahnyč
 Ša měscže šym hotowy,
 Šdyž šym wotšal wołany.

507.

Š nam šchiwda nima žana
 Nětk wjazy pschistupa,
 A škónčžna šwětkošč rjana
 Šaš jašnje wobdawa.

508.

Jesuŝ blyŝeći mi ƚo rjenje
 Jako hwěsda njebjeska,
 Saczěri wscho žalosćenje,
 Wón je mój a jeho ja.
 S wjeŝeloscźu dźeržu jeho,
 Mojeho najŝwěrnischeho.
 Hascha ŝwěza žiwjenja,
 Blyŝećicź njecham Jesuŝa.

509.

Jesuŝ dyrbi we wschěm kŝižu
 Moja ŝwěrna pomoz bycź;
 A njemu s kóždym dnjom ƚo bližu,
 Wot njeho mje wottorhnycź
 Njeŝmě hela, ŝtrach a cźwila
 Ani tuta krótka khwila.
 Hacź ƚo cźělo roslama,
 Njepuŝeću ja Jesuŝa.

510.

Pucź Boži hnadny tajki je,
 So wuŝyw ŝylŝow prjedy dže
 A potom s wjeŝeloscźu žnjemy.
 Tak drohe ŝymjo na semi
 Se ŝylŝami ŝmy wuŝyli,
 Nětk s wjeŝeloscźu žnjecź pak
 džemy.

511.

Kak bórŝy ŝyma minje ƚo
 A potom pŝchińdže nalěcžo!
 Tak Boži lubi ŝwjecźi wschitzy
 ƚo mało dnjach ƚu s tyschnoscźe
 Dom pŝchischi, duž ƚo pócźnu žně,
 Hdžež nejŝu wjazy zusoŝnizy.

512.

We raju Božim žalosć wscha
 Sso pŝcheměni do wjeŝela,
 A ŝylŝy tudy wuplakane
 Tam budža kraŝne namałane
 We domje Wótza mojeho,
 Hdžež ŝhromadžene blyŝeća ƚo.

513.

ƚo kŝižu wjedź mje k wjeŝelu
 A daj, ƚo po wschěm cźerpjenju
 Cźi wěcźnje khwalbu dawam!

514.

Bóh w ŝwojej ruzy cħze cħe
 ŝchowacź
 A pŝeŝ kŝiž prawje dohoto=
 wacź,
 So, prjedy hacź ƚo dohladaŝ,
 Tam pŝched nim ŝtejo ŝbóžnosć
 maŝ.

515.

Ach, jow, hdžež ŝachodnosć wscho
 kŝyje,
 Sso ronja ŝylŝy džělenja;
 Tam Bóh pak wschě je s woczow
 ŝtrěje
 We kraju wěcźnoh' žiwjenja.
 Tam ŝkóržbny hlóŝ ƚo pŝcheměni,
 Wŝcho s Božej khwalbu ŝaklinczi.

516.

Jow je ŝylŝami husto proŝyŝ:
 Něch ŝkoro wschať je kŝiža doŝcź!
 Tam s wjeŝelom pak ŝnopy no=
 ŝyŝ,
 Kiž widžich jow pod deŝećom
 roŝcź.

517.

Kŝiž, horjo, ŝtyŝ a wurudženje,
 Wŝcho dyrbjesche ƚo minycź cźi;
 Ty namałak ŝy ŝpokojenje
 A měr we tamnej wěcźnosći.

518.

Šchtóž tudy wuŝtawa,
 Něch na kónz pohlada!
 Tam je kraŝnosć.
 Duž do brónje! Sso hotujcźe!
 Waŝ wěcźnosć ja to kŝonuje.

519.

Slaj, chzesch-li tam bycz kóno-
wany,
Dha něschto waž ja Jesuša!
Wěnz cžescze budže psychicz rjany
Tych jenož, kiž so pschebědža.

520.

Kiž kšich nošcha,
Prut šwój kšicha
Daty j ruki Božej,
Tym so kóna
Pola tróna
Sswěczicz budže na hłowje.

521.

Mój wyschchi měschniko, so ke mni
Sdyž duscha wustawa! [bliž,
A pokaž mi na Golgata šwój kšich,
Sdžež skutk šwój dokonja!
Sdyž wumrjel by na kšichu,
Buch Bože džěcžo ja;
Pšhes šmjercž so k tebi bližu,
Mam twoje njebeša.

522.

Du j tobu, pastyrjo, pšhes bědže-
nje wodž kij pastyrski! [nje,
Pšhes šmjertny dol tež wjedžesch
nětko mje,

Cže mam tež we rowi.
Pucz dže do wyšokoscže
Tam k tebi, Jesušo,
Sdžež polny wješeloscže
Mam twoje kralestwo.

523.

Wumrjecže je dobyče
Mi pšhes šwěrnju luboscž Božu;
Sswój kónž směje bědženje
S Boha mi we cžichim ložu.
Wjeczor našch so bliži nam,
Měr wón nješe bědžerjam.

524.

Božadana, powołana
Pšhed trón jehnjecža
Duscha khwata, hewak data
Njebudže ji msda.
Schtož so bědži njeprawje,
Kónowany njebudže.
Schtož je sady, puschežu rady,
Njerodž, wutroba!

525.

Tu mējach wschelki kšich a strach
We tutych šrudnych cžěžkich dnjach
A měra šhonich mało.
Anjes šam pak pschi mni stejesche,
A jeho šylne pschikryče
Je mi tež pschepomhało.
Nětko wschitko
Pšhewinjene, pschekrocžene
Leži sady,
Schtož šym, to šym wschitko
j hnady.

526.

Lódž dojěla je nětko k brjohu
Po wschelkich straschnych wicho-
rach;
Sso šběhnyla je duscha k Bohu
Po dokonjanych bědženjach.
Tu wotpoczuj nětk, sprózna lódž,
Bóh twoja khowanka pak budž!

527.

Kak ležiš tudy we měri
A wócžko twoje cžische spi
We tutym twojim ložu!
Twój šbóžnik šmjercže rjecžasy
Na tebi móžnje rostorhny,
Nětk widžiš kražnosčž Božu.
S kšichom hižom
Twoja noha tu je j Boha
Doběžala,
Spróznosčž je so dokonjala.

528.

Sny w strachach pola mje so
lěhał,
Mje wjedł psches smjertne bē-
dženje;
Ty by mje nošyl, by mje sběhał,
Mi pomhał s hary šwětneje,
Kaž dał mi bēsche šlubjenje.

529.

Sawješelicž jara
Ma kónzu so chzu,
Hdyž to, sčtož je para,
Sady wostaju.
Połna bylšow hlada
Horje wutroba,
Čahnyčž šebi žada
S horja do njebja.

530.

Tu šu czi, kiž šu po bitwje
Nětko pschischi s tysznosće,
A šu s Bohom we modlitwje
Bědžili so wobštajnje.
Kónz jich bēdženje nětk ma,
Bóh wscho horjo wot nich wsa.

531.

Mi šwēcž se šwojim woblicžom
A njewopuschčž mje ženje!
Mi wustacž njedaj pod šchižom,
Scžel wschědnje pošyljenje!
Po šchižu wjedž mje k wješelu
A daj, so po wschěm čerpijenju
Či wēcžnje šhwalbu dawam!

532.

My, ach, kniczomna šmy scžina,
Broch a popjel, pjeršchčž a hlina,
Sčto dha je našch šemski dom?
Horja doščž je wysche teho,
Sčto dha nochzyl čahnyčž s njeho
Horje s knjesom Šesušom?

533.

Čješčž Boža, haleluja,
Tu kónz wschěch wězow je;
Kiž s jeho krowju so smuja,
Dom džeja s tysznosće.

534.

Ma jehnjo hladaj, kotrež budže
Pascž s wješelosčžu tebe druhdže,
Čižni wot so kžežu čžešniwu!
Kač bóršy bēh je dofonjany
A bēdženja čaš pschebēžany!
A potom wotpocžinč je tu.

535.

Pschi Knjesu žiwa nětk je duscha
A čželo leži we semi,
Haj wohoje tam, tam, hdžež
šluscha,
So wotpocžinč ma najšlódšchi.
Po jenož krotkeje bēdnej khwili,
Hdžež njepschecželjo ju šu bili,
Tam nětk je pola pschecžela.
Wschě šylšy nětk šu setrěwane,
Tam horjo njeje wjazy žane,
Wšcha krašnosčž tam so namaka.

536.

Nětk pójče, dusche wobčežene
Se wschelkim čžežkim brēmjenjom,
A nještejče tu wurudžene!
Wšchak s šchiža hižom džecže dom.
Wy nošyle scže wobčežnosće,
Nětk džicže nuts do wješelosče!
Wšch wotpocžinč chže Šesuš byčž.

537.

Maam ja jenož jeho,
Wušnu wješely;
Wošchewjenje čžerpam s njeho
Njenje šej do wutroby,
Kiž ju k njebju sběha.
Wichor wschón so pola njeho lěha.

538.

Jesu, tudy czerpjach s tobu,
Horkach džel mi sbóžnosć bobu!

539.

Lódzicška, mi chwataj,
Cžekaj s njewjedra!
Njeß mje, hdžež ßmoj snataj,
Hdžež mēr duscha ma!
Polna ßylsow hlada
Tam mi wutroba;
Pšhes morjo ßej žada
Czahnyć se styska.

540.

Nětk, nětk je dobědžene,
Eswój běh ßym doběžal;
Nětk wscho je pšchewinjene,
Esym sbóžnje dokonjal.

541.

Wschě horja woſtanjeja
Nětk zyle sady mje;
D nětko ſapocznjeja
Eso wěcžne kraßnosće.

542.

Ja ßym ßo bēdžil ßwěru
Tu dobre bēdženje,
Esym Bohu džeržal wěru,
Nětk budžće w božemje!

543.

Wojowarjow ſprózne koſće
Te njech w ſemi cžiſche ſpja!
Jesuß Khryſtuß s wyßokoſće
Zyle ßej je ſwobnowja.

544.

Na poßledku wita
Tebje cžichi row;
Njeßkorž, duscha bita!
We nim maſch ßwój ſchow.

545.

Bēdžeř ma drje džělo krwawne,
Kiž ßo jemu porucža;
Bēdženje paß ßwěrne, ſprawne
Na poßledku kónž tež ma.

546.

Wam ßo wjazy nochze wróczić
Na ßwět ſty a knicžomny,
Hdžež nam hrěch a blud chze
ſwróczić
Maſchu lódž do hlubiny.
My paß jara radži chžyli,
So bjeß wami my tež byli,
Hdžež po horju Jesuß ßam
Palmy poda s hnady wam.

547.

Ach, ſo duscha njewuſknyła
Mucžnym duzy po droſy,
So by njeſkomdžena byla,
Doniž hiſćeće tudy ßmy!
S hnady, Knježe, ſhromadž khudu
Ju tež k twojemu tam ludu,
Kiž je po wſchěch cžěžkotach
Nětko sbóžny w njebjeßach!

548.

D Jesu, kajte wjeßele
Pšched twojim trónom wěcžnje!
Tam rany wjazy njekrwawja
A wócžko wjazy njeplaka,
Ty s woczow ſtrěl by ßylſy.

549.

Nje Jesuß bobu woła
Tam k wrotam njebjeßow,
Hdžež ſteja ſłote ſłowa,
Kiž hižom ßlyſchu jow:
Schtóž bobu cžerpił je,
Tón kónu doſtanje;
Schtóž bobu k ßmjercži dže,
Tón bobu žiwy je.

ŕo nad nami ŕjewieč budže.
Rom. 8, 18.

566.

My wěmy, ŕo tym, kiž Boha
lubuja, wschitke wězy k lěpŕchemu
ŕluža. Rom. 8, 28.

567.

Naŕŕha žaloŕč, kotraž je krótka
a lóžka, dokonja wěcznu a pŕŕeŕ
měru jara wulku a wažnu kraŕ-
noŕč. 2 Kor. 4, 17.

568.

Jeli ŕo ŕ nim wumrjemy, dha
ŕ nim tež živi budžemy; jeli ŕo
pŕŕečerpimy, dha budžemy tež
ŕ nim knježič. 2 Tim. 2, 11. 12.

569.

Ja ŕym ŕo dobre bėdženje
bėdžil, ja ŕym dobėhał, ja ŕym
wěru dđeržał. Na to je mi
wotpołožena króna prawdoŕč. 2
Tim. 4, 7. 8.

570.

Sbóžny je tón muž, kiž ŕpyto-
wanje ŕnjeŕe. Jak. 1, 12.

571.

Hlajče, my tych mamy ja
ŕbóžnych, kiž ŕu pŕŕečerpili.
Jak. 5, 11.

572.

Bóh budže ŕ jich woczow
wschitke ŕylŕy ŕetrėč a ŕmjercė
wjazy njebudže. Sjew. 21, 4.

23. Sa wěrjaznych kichesczijanow.

573.

Tam budžemy we wěcznym měrje,
Tam bjes staroŕč křodžimy;
To ŕlubjenje je date wěrje,
Kiž njewoŕtanje poŕledy.

574.

Wěrjaznych pucž horje dže,
Hdžež jich ŕbóžnik Jeŕuŕ je,
Hdžež je tež jich wutroba
Dawno pola Jeŕuŕa.

575.

Puŕčče mje, puŕčče mje,
A Jeŕuŕej ŕo mi tał chže!
Duch mój po nim horzo žada,
Wócžko jenož ja nim hlada,
Pucž mój k jeho trónej dže.

576.

Kał budže tola derje mi,
Hdyž po wiŕhej nóžnej čěmnoŕč
Tam pola knjeŕa Jeŕuŕa
Mi ŕbóžne ranje ŕeŕhadža.

577.

Tón Knjes ŕwojich lubnych woła,
Kotrychž pŕŕečed ŕkaženjom ŕŕhowa.

578.

Hdyž je mój pucž tu dokonjany,
Hdyž je mój čaŕ tu domoj hicž,
Kał chzu ja tehdy ŕwjeŕelenu
Swoj pucž tam horje naŕtupicž!
Tam horŕach, tam we Božim raji
So milijony wjeŕela,
Kiž kraŕnu wěcznu ŕbóžnoŕč maju
Wot ŕwojoh' luboh' ŕbóžnika.

579.

My wumrjeli ŕmy ŕ tobu
A ŕ tobu živi ŕmy;
My póndžemy tež ŕobu,
Hdžež, Jeŕu, nětko ŕy.

580.

Hdyž wěra křodži ja Křryŕtom,
Dha wěŕčje dóndže ŕbóžnje dom.
Štóbž wot Boha ma wodacže,
Tón, tón je wotbył ŕkaženje.

581.

Schtó bu czi po' Božoh' tróna?
 Kajka byla je mi to?
 Na hłowje šo blyščeži króna,
 Tak kaž hwěšdy šwěcža šo;
 Haleluja spěwaja
 Trojizy bjes pschestacža.

582.

Schto šmjercž a row mje stróžicž
 chzetej?
 Twój kšchiž a twoje šłowo b'džetej
 Mi pschepomhacž psches šmjercže
 doł.
 Mje stróžecž nima cžwila žana,
 Ty wjedžesch mje do Šanaana,
 Do twojich šwětlych njebješow.

583.

O požadany wěcžny cžašo,
 Tam namašamy š hnady šašo
 Wšchěch šwojich lubnych psche-
 cželow,
 Kiž šo tu cžašnje lubowachu
 A we Bosy šo šawjasachu, —
 Tych njedželi niz šmjercž, niz row.

584.

Šhrystuš tón je wumrjel ša mnje,
 To je moje dobyče;
 Tak je šbóžnosć pschinješł na
 mnje,
 Duž ja cžahnu wješele
 Tam, hdžež serafy lóšcht maja,
 Wyšoki psalm šaspěwaja:
 Šswjaty, šwjaty, šwjaty je
 Wótž, Šsyn, Duch do wěcžnosće.

585.

Ach, šo moja dušcha mohła
 Widzić krašnosć twojoh' štoła
 Se Šchčěpanom we šmjercži!
 Šnježe Jesu, špožč to mi!

586.

Tak budže nam, hdyž nětk do
 Šanaana
 Šsmy dóšchli a nam date budže
 to,
 Schtož wutroba šej myšlila njej'
 žana
 A ani wofo ani wucho šhonilo!
 Duž šcžežku nahlu kšětsje horje,
 džěcži,
 Wšchať pót a próža tu šo ša-
 placži,
 Šacž doběhnjemy k tamnej wěcž-
 nej hěcži,
 Šdžež wjaz', hacž myšlimy, Šnješ
 wobradži!

587.

Hdyž ja junu š rowa štanu,
 Ššchekrašnjeny na cžele,
 A k tym šbóžnym šylam cžahnu,
 Šhwalicž š nimi hromadže,
 Tehdy, hdyž ja wotucžu,
 Šbóndu šebi po tu mšdu,
 Kiž da Jesuš š hnady temu,
 Kiž je šwěrnny wostal jemu.

588.

Tu moje morwe štawy,
 Kiž leža spody trawy,
 Mi š nowa wožiwja,
 Hdyž Jesuš š jandželemi
 Dže š njebješ dele k semi
 A wšchitkich morwych šawoła.

589.

Rycž, Jesu, šłowo wyšoke:
 „Schtož do mnje wěri, nje-
 wumrje!“
 Wšcha twoja šwjata šašlužba
 Ta njebješa
 Nam k wješełoscži wotewrja.

590.

Schtóž wěri, žiwý je
 A sbóžny psches šmjercz dže
 A Božom' trónej.
 Tam njebudže do wěcznosće
 Šmjercz, bosošč ani wołanje.

591.

Sa Jesuřom tu šlědzi wěra,
 Ssej k njemu horje žadach ja
 Tam, hdžež we raju wěcznoh' měra
 Šso palmy czišche smahuja.

592.

Kak kóždy šo wjeřeli na njebeřa,
 Hdžež cziščzi wot hrěcha šo bly-
 škotaja,
 Kiž, tu hižom s Jesuřom špschecze-
 leni,
 Šsu horfach se šwjatosčzu wu-
 pyřcheni!

593.

Hlaj, wěrije naškej pokasane
 Bě krónow město našdala;
 Tam mamy pschebywanje rjane,
 Tam šwjeczi widža Jesuřa.

594.

Tu je šwjatych ščerpliwosč
 W zušym kraju,
 Tudy kařni a wobstajnosč
 Šakhowaju;
 Wěru tudy njepuščeža,
 Ale knjesa Jesuřa
 Lubo maju.

595.

O kak sbóžni šče, wy prawje
 wěri,
 Kiž šče pschezo byli Bohu
 šwěri!
 Šče s niřy wušchli
 A k tej wěcznej wjeřeloščzi doščli.

596.

Paradiřo, wotewé wrota,
 Šo dže nuts mój prawy lud!
 Ša njón je ta króna škota,
 Dokelž hidžil wšchón je bład;
 Lud wot šwěta hidženy,
 Pschede mnu pař čješčeny,
 Kiž je wobarnował wěru,
 Pschi mni šawostał tež šwěru.

597.

Schtóž wěrný bě hacž do kónza,
 Tón, tón je sbóžny wěščze;
 Schtóž pósnał je tu Šhryřtuřa
 Psched šwětom w kóždym měščze,
 Wón teho nětk je k šebi wřał
 A jemu wěcznu sbóžnosč dał
 A šjewil šwoju krařnosč.

598.

Ša dđeržu cže, mój Šnježe a mój
 Božo!
 Mje njetorhne šmjercz wot
 tebe,
 Ty šy měł moje dla tu šmjertne
 ložo.

Šsy wumrjel moje dla,
 Duž rjeknu lubje ja,
 Hdnyž žiwjenje tu k kónzej dže:
 „Mój Šnježe a mój Božo!“
 Ša dđeržu cže.

599.

Ach, Šnježe, wotpuščz mojej
 wěrije,
 Šo pohlada do šwjatniřy
 A wořchewi šo w twojim měrije
 A s teho trořcht ma, čješč pař ty!
 Hdnyž njeřmēm dlěje czi tu šlužicž
 A hdnyž šo wjazy njehibam
 A wotřal k tebi cžahnyčž mam,
 Čhzu tola lubosč w njeřu wužicž.

600.

Wsmi, hdyž so tebi spodoba,
Mje w prawej wěrje se šwěta
Tam k twojim wušwolonym!

601.

Cže wěra tu je hnała,
Cže wjedła nadžija,
Cže luboscž wohrjewala,
Cže kryła modlitwa;
Twój troscht pak we žiwjenju
Bě Jesušowy kščiž;
Po cžichim wumožanju
Sso, duscha, k Anjesej bliž!

602.

Schtóž Jesom Khrysta pósnał je
Tu rad psched cžlowjekami,
Wón teho sam tež pósnačž chze
Tam, tam psched jandželami,
Psched Wótzom šwojim njebjeskim
We raju šwojim kralowskim,
To jeho ert je šlubik.

603.

Sawischk cži je wotewsaty,
Tam blyschcži stol so Boži šwjaty,
Sso cžešne wrota šběhaja.
Serafy šej kryja wocži,
Jerusalem so wschitkón šlocži,
Ty jón tam widžišch bjes krywa.

**24. Sa rostacžapolnych hrěsch-
nikow.****604.**

Jesuš mječž chze hrěšchnika,
Ssobu mje tež wón je rodžik;
Wotewrił mi njebješa
A mje šbóžnje do nich wodžik.
To je troscht do wutrobow:
Jesuš mječž chze hrěšchnikow.

605.

Sso spushecžam, Božo, na tebe,
Ach, njewopushecž we mrěcžu mje!
Wšchał wěm, so twoje džěcžo šym;
Mje w mojich hrěchach troschtuj
š tym!

Wšchał tebe mam, o Jesušo,
Mój šředniko a šbóžniko;
Mje nješe twoja wschehomóz,
Tak dawam šwětej dobru nóz.

606.

O derje, so šym š cžašom tudy
Sso k šwojej šmjercži hotował
A šwoje hrěchi, šwoje błudy
We wěrje Bohu šwotproschał.
Nětk móžu štroschtny wotšal
cžahnyčž

S tej rjanej wěštej nadžiju,
So budu junu horjestanyčž
A póndu k wěcžnom' žiwjenju.

607.

Wješel so, wješel so!
Wyskaj duscha wumyta!
Wodate šu twoje winy,
Boloscž cži je štajena,
Jesuš psches šmjercž wschitke
šwiny
Wot tebe, o khudy hrěšchniko,
Wješel so!

608.

Šnada je mje wumohła
S hrěchow, šmjercže, hele;
Wschitko, šchtož Bóh ja mnje ma,
Šnada na mnje šcžele.

609.

Tón, kiž je šbóžnik hrěšchnikow,
Nraš wjedže nuts do njebješow;
Šdžež běža cžište wody rěcžne,
Wón žiwjenje nam dawa wěcžne.

610.

Jesuf dže a ja du k njemu,
 Wón je moje wješele.
 So bych wuschol wschemu slemu,
 Teho dla wón ke mni dže.
 Wón a ja we towarštwi,
 To je mój džěl najlěpschi.

611.

Sbóžny kóždy wumoženy,
 Wumoženy psches Šhrysta!
 Wón tam budže šhromadženy,
 Hdžež je była njebjeska.

612.

We njebjesach šym sapisany,
 Ja sbóžne džěcžo Bože šym,
 A njebudu won wustorkany
 Se šwojim hrěchom wotmnytm.
 Wěm, so wot wscheho spocžatka
 Šsym wušwoleny psches Šhrysta.

613.

Do rowa sahrjebane
 Njech nasche hrěchi šu,
 So na nje spominane
 Bycž nješmě tam a tu!

614.

Pój dom, pój dom, Šnjes kiwa,
 Tu dobro bydlicž je!
 Šslyšch, hacž cži njepschebiwa
 Na wotšalcžehnjenje!
 D dušcha, w cžěmnytm kraju
 Hrěch tebje tyschesche;
 Tu pak we Božim raju
 Še wěcžne wodacže.

615.

Nětko khudy hrěšnik
 Wumoženy je;
 Horje jeho kiwa
 Bože šlubjenje.

616.

Krej jehnjecžowa sapisala
 Mje je do knihow žiwjenja;
 Mě psches nju je šo hnada štala
 A wumoženje š poklecža.
 Šhto šforži hišcže wutroba?
 Ša prawo mam na njebjesa.

617.

Nasche džělo je šo štalo,
 Nětk šo šabat šapocžnje;
 Šehnjo je wscho dokonžalo,
 Wscho je ša naš ščinjene.

618.

A jeho ranam my nětk džemy,
 Hdžež my wěcžnje š měrom šmy;
 Wješelicž šo jara chžemy,
 Wumoženi hrěšchnizy.

619.

Bóh hrěchi mi je wodał,
 Šiž tu mje tyschachu,
 A krónu mi je podał,
 Mje pšchil š prawdošcžu.

620.

Hdyž cži dawam dušchu šwoju,
 Wušlyšch, Šnježe, próštwu moju:
 Twoja šwjata šašlužba
 Darmo wumož hrěšchnika!

621.

D šak budžesch šwješeleny
 Šunu, hdyž ty póndžesch tam
 Psches krej Šhrysta wobhnadženy
 Šorje k rjanym njebjesam!

622.

Hdyž we pošlenjej nusy mje
 Šsmjercž, cžert a hela cžwiluje,
 Dha twoja krej mje šahoji
 A wot hrěchow mje wucžišcži.

25. Sa derje pšihotowaných.

623.

Za dom ƙo bližu ƙhwatajo
Do paradisa wjeŕeloscze
Na ƙwaŕ, hdzež sraduje ƙo wscho,
Hdzež sbóžnoscz traje do wěcz-
nosczje.

624.

Tam widžu Ssyna Božeho,
Kaŕ wón mi napschecziwo ƙhwata,
So by mje sczinił ƙraŕneho,
A so mi byla sbóžnoscz data.
Ach, witaj, witaj! wola wscho
We njebju s mozu wystaio.

625.

Za widžu lud we bėlej drascze
D s wotkal pšichindu czi? [tam,
To sbóžni ƙu, ƙiž hrěschnym lubo-
Ssu w ƙwěcze cžekali. [sczam

626.

Kaŕ rady chzu ja domoj hiež
A ƙwětej wschitko wostajicž,
Schtož ƙwětni lubo maja!
Kaŕ mój duch k tym ƙo wjeŕeli,
Kiž prjedy mje ƙu domoj schli
Do njebieskeho raja.

627.

My džechmy w ƙwojim hnadnym
Do njebieskeho Ziona, [cžajbu
A nětko ƙmy na jeho ƙwaŕu,
Kiž skiczi ƙraŕne wjeŕela.

628.

Ty nětk ƙy jeho powołał
Bjes twojich wumoženyh,
Ssyn jeho s cžesczu horje wsał
Bjes sbóžnje shromadzenyh.
Tam ƙyla spěwa wjeŕela,
So wumoženje duscha ma,
Nětk s nimi sjenocžena.

629.

Ty lubowasche Boha,
Bóh lubowasche cze;
Nětk wustala paŕ noha
Na puczu ƙwojim je.

630.

Džen nakhilil ƙo bėsche,
Sso ƙwjatok bližesche;
Domežk Boži ƙlóneczko džěsche,
Duž Bóh ƙej ƙwony cze.

631.

Za widžu wotewrjene
Ssej Bože njebeŕa
A zyle rosƙwětlene,
Budž, duscha, wjeŕela!

632.

Boži lud ma wotpocznyč,
Ale jeho proch ma byč
Roŕa seleneho pola,
To je Boža sbóžna wola.

633.

Kaŕ ƙmy my wschitzy sbóžni
A polni nadzije;
Sso ƙnopy noscha k brožni,
My paŕ do ƙraŕnosczje;
Do njeje shromadzeni
Sswój ƙhěrlušch sanjeŕmy:
Nětk s Boha wumoženi
Tu s kniczomnosczje ƙmy.

634.

Wschě ƙwěrne dusche po sradžbje
Sso saŕo stowaŕscheja;
Pšched Bohom wschitke we ƙwětle
Sso s nowa sesƙhadžaja.
Ssmjercž nihdy wjaz' je nježeli,
Je jandžel Boži shromadži
Sa sbóžnoscz wuswolene.

635.

Muž pobožny tón namaka
 Tam jažo pobožneho
 A mandželskeho mandželska,
 Bratr bratra najlubšeho.
 Tam maczer' kofchi džeczatko;
 Wšcho wuřwolene towarštwo
 Sso seńdže w měsce Božim.

636.

My džemy k horje Zionstej
 A k městu njebieskemu,
 Hdžež Anjes a jeho zyrkej stej,
 Hdžež wšhitko služu jemu;
 A wšchem ducham džemy njebie-
 skim
 A k fhoram Božim wyšokim
 A k dokonjanym prawym.

637.

Nětk, moji lubi, njeplacže!
 Mje jažo namafče;
 We paradisu Božim mje
 Na wěčne jažo macže.
 Tež našch proch stanje se šmjercže;
 O sbóžne jašowidženje,
 Kak troštuješ ty dušče!

638.

Póječe žohnowani,
 Prawi namafani!
 Póječe wuřwoleni,
 S nowa porodzeni,
 Do Božeho raja,
 Do wěčneho kraja!

639.

Kajka wulka krašnosč,
 Kajka rjana jašnosč!
 Njeńšče budže czělo,
 Kiž je nusu mělo,
 Dyžli šwětłoscž klónza,
 Bje wšhitkeho kónza.

640.

Kotšiz džeja Boži pucž,
 Hlaj, czi njebudža šo hnucž,
 Ale wostacž do kónza
 Jako hora Zionsta.

641.

We tutym hnadnym cžašu
 Mje šhotuj, Jesu mój,
 Ssam k njebieskemu kwašu,
 So šym tam zyle twój!

642.

Tam w Jerusaleme nowym
 S rjanym hłóšom kherlušchowym
 Jeho khalimy bjes kónza,
 Njetriebamy žanoh' klónza;
 Jehno tam a Bóh
 Wěcznje šwěczi šo!
 W tamnych šylach wješeloscže
 Šiches njeho je do wěčnošcže
 Sbóžny, šchtóž tam je.

26. Tajkim, kiž šu wjele špěwali.

643.

Wšmi kHUDU khalbu tudy š hnadu,
 Mój luby Božo, wote mnje!
 We njeju wěm šej lěpšcu radu,
 Tam budu kaž te jandžele;
 Hdnyž hłóš mi budžesch wyschšchi
 Chzu haleluja šaspěwacž. [dacž,

644.

Našch špěwar' bě šo šestarił
 A tola špěwasche;
 Nětk pak je wócžko šandželil
 A šwjatok pschischol je.

645.

Sny špěwal šo psches žiwjenje,
 Kaž ptacžik špěwaty,
 A špěwal tež šo do šmjercže
 Sny na pošlenje dny.

646.

Kaž spěwaja tam jandželjo
 Pšes Bože njebeža,
 Tak spěwał tež by, spěwarjo,
 Swój psalm do Sserbowstwa.

647.

Wón noschesche na wutrobje
 Tu stajnje Božu čješć;
 Duch jeho pšezžo žadasche
 Eso horje k Bohu snjesć.

648.

Ach, s ruki tebi panyla
 Nětk harfa šwěrna je,
 A truna je šo rostorhła,
 Wjaz' klicžecž njebudže.

649.

Bóh chze čzi harfu nowu dacž
 A trunu nowu k nej,
 So móhl ty k Božej čješći hracž
 Tam horkach rješcho šej.

650.

Pod khlódkom palmy wěčneje
 Spi, spróžny spěwarjo!
 Čzi dawta šwoje božemje
 Nětk džakne Sserbowstwo.

651.

Hdže je to wješele?
 We Božim kralestwje,
 Hdžež spěwaju tak krašnje
 Te nowe kherlusche
 A šwěcža šo tak jašnje
 Wšhitzy Boži jandželjo,
 A nim džemy nětk tež my.

652.

Nětk s jandželemi spěwamy:
 Ty šwjaty, šwjaty, šwjaty by;
 Čže widžimy wot woblicža
 A mamy wjele wješela.

653.

Ja chzu teho Anjesa khwalicž,
 tak dolho hacž žiwu šym, a
 mojemu Bohu spěwacž, dofelž
 tu šym. Pš. 146, 2.

27. Swěrnym pšecželam
 Sserbow.

654.

Sa čziche twoje džělo,
 Sa mužške bēdženje,
 Kiž mšdy a myta mělo
 Wšchak njeje na šwěcže,
 Měj džak našch, kiž šo hori
 Nad twojim popjelom!
 Šchtó jeho płomjo mori
 Bjes žylm Sserbowstwom?

655.

Sswjatoč nětk je tebi daty,
 Pšchejemy drje tebi jón;
 Sserbowstwu pak nětk by wšaty,
 Žaruj, ludo šerbski wšchón!
 Ssyna šwěrneho by šhubił
 Spody hórki tuteje,
 Khrystuš pak je šwojim šlubil
 Nowe šbóžne žiwjenje.

656.

Nětko lubošć našcha khowa,
 Bratsje, proch twój čješćemy
 A jón wušywa do rowa,
 Anjesej budž wón podaty!
 Ale wšmi do rowa šobu
 Džak tež horzy Sserbowstwa,
 Kótryž šcžele šem ja tobu
 Kóžda džakna wutroba!

657.

Spi nětk tu w čzichim mērje,
 Wšchak šyw by wušywal!
 Mny kłodžimy we wěrje,
 Ty pak by dopóšnal.

Sso wola Boža stała
Je, jo nam wumrjel by;
Kaž dželi khwila mała,
Sso jažo widzimy.

658.

Epi czišche w swojim rowje,
Kašch luby pscheczelo!
Bóh ja tebje ma strowje
A swoje kralestwo.
Ty nješby pytal šebje,
Twój lud ty pytašche.

**28. Sa tych, kiž nješzu widženje
měli.**

659.

Kaš budu tam šo wješelicž,
Sso j jandželemi stowařšicž,
Haj pschi tych wuřwolonych štačž
A Božu krařnosčž wohladacž!

660.

Tón Knješ wotewrja woczi
šlepnych. Ps. 146, 8.

661.

Tehdy budža šlepnych woczi
wotewrjene. Jes. 35, 5.

662.

Tam žana nóz njebudže.
Sjew. 21, 25.

663.

Sbóžni šu czi, kiž njewidža
a wschař wěrja. Jan. 20, 29.

29. Sa hluchich.

664.

Tu, Jesu, nješnym šlyšchał cže,
Tam šlyšchu khory jandželške.

665.

Tehdy budža hluchich wušchi
šlyščaze. Jes. 35, 5.

30. Sa khromych.

666.

Tehdom budža khromi štafačž
kaž jelań. Jes. 35, 6.

31. Sa nahle jemrjetych.

667.

Ach, khwataj k pokuczi
Dženš, cžlowške džeczó, tudy!
Ty wěšch, jo ludži šmjercž
Tu nahle hrabnje druhdy.
Šo šmjerczi dyrbišch pař
Ššched Boha k šudewi,
Duž myšl šej šwěru tak:
Ach, khwataj k pokuczi!

668.

Kaš bóršy wot ranja šo móže
Do wječžora wscho wobrocžicž
A žiwjenje je šmjercžu lóže,
Šacž myšlimy, šo pscheměnicž!
Mój Božo, daj psches šhrysta krej,
Šo w šmjerczi jo mnu derje štej!

669.

Kaš nahle je šo j tymi štało,
Kiž Boža ruřa šajima!
Ach, bij mje, ale tola mało
Tych krawawnych blušnow šhrysta
dla!

Nječ, hdyž mi cžělo šahinje,
Sso duřcha šhrysta troščtuje!

670.

Wot wješela, wot cžerřjenja
Cže nahle kladu do kaščeža;
Hdy, kaš a hdže, to wě Bóh šam,
Wón dawa nam
A wschitkim wumrjecž cžlowjekam.

671.

Šsmjertneho dnja šwojeho
Njewěšch, duž, ach, hotuj šo!

672.

Kak nahle cžlowjek wotřal khwata,
Kak rucze kónz ma žiwjenje!
Kak bórny duscha s cžela wsata
Eso posběhnje do wěčnosće!
Ty wschědnje smjerczi srały by,
D sbóžny, hdyž by hotowy!

673.

Strach stajny je we žiwjenju,
Duž wsmi šej duschu na kědžbu!

674.

Hdyž šo wjeczor wětsik lěha,
Kónz je běha,
Wschitko nahle wocžichnje;
Koha posastanje sprózna,
Hnada wótzna
Esebi dom mje powjedže.

675.

Krocžel je lědom bjese mnu
a bjes smjerczu. 1 Sam. 20, 3.

676.

Nahle dyrbja ludžo wumrjecž
a w polnozy šo stróžicž a ša-
hinycž. Hiob. 34, 20.

677.

Cžlowjek je w šwojim žiwjenju
jako trawa, wón kće jako kwětka
na polu; hdyž wětr na nju sa-
dunje, dha wona wjazy njeje a
šwoje město wjazy njesnaje. Ale
hnada toho šnjesa traje wot
wěčnosće hač do wěčnosće
nad tymi, kotsiž šo jeho boja.
Př. 103, 15—17.

678.

Njekhwal šo jutšischeho dnja!
Přchetož ty njewěsch, šhto š o
dženša stacž móže. Přhišl. 27, 1.

679.

Cžlowjek šwojeho cžaša njewě.
Před. 9, 12.

680.

Do wjeczora móže derje hinaš
bucž, dnyžli rano běsche, a to
wschitko stanje šo bórny přched
Bohom. Sir. 18, 26.

681.

Wčžera bě na mni, dženša je
na tebi. Sir. 38, 23.

682.

Wachuječe, přchetož wy nje-
wěšče, w kotrej šchtundže wasch
šnjesh přchińcž budže. Mat.
24, 42.

683.

Njebój šo, wěc jeno! Luk.
8, 50.

684.

Sbóžni šu cži šami wotrocžy,
kotrychž tón šnjesh přchishedšchi
namaka, šo wachuja. Luk. 12, 37.

685.

Budžeče tež hotowi, přchetož
cžlowški šyn budže přchińcž w tej
šchtundže, w kotrejž šo njenadž-
jecže. Luk. 12, 40.

**32. Tym, kiž šu na pucžu
wumrjeli.**

686.

Wón štrošchtny džěsche po pucžu,
Hač šnana krocžel pošlenju?
Ach, Boži pucž je džiwny!
A myšle běchu horjekach,
Kaž přchi wschěch jeho krocželach,
Duž Bóh šnjesh jeho kiwny.

je dźiwna a jeho mudrosć
krajna. Jes. 28, 29.

697.

Wšitko wot Boha pschińdže,
sbože a njesbože, žiwjenje a
šmjercź. Sir. 11, 14.

698.

Schtož ja činju, to ty nětk
njewěšch; ty budžešch jo pak
potom šhonicź. Jan. 13, 7.

699.

Kak k njedopytanju šu Bože
budženja a k njewušlědženju
jeho pucže! Rom. 11, 33.

**35. Młodej holzy, kiž je we wodže
žiwjenje šhubila.**

700.

Pucź krótki šy ty jenož měla
A tola pschi tym štraschny došć;
Pšhes žołmy wyšoke šy jěla
A psches jich štoršow šurowošć.
Nětk, nětk je š Boha wocźichlo,
Duž wotpolož tu břemjo wscho!

36. Sabitym.**701.**

To je powjescź zyle wěsta,
Data š Božich njebjewow:
Knjes dže se šwojeho města,
Šsudzić wšitkich šłóštnikow;
Wšitka semja, wšitkón kraj
Možich šašo won mi daj!
Tehdy wšchón kraj tu a wšchudže
Sabitych krej wotkrycź budže.

702.

Tu dobyčza šu palmy,
Tu běla drašta je;
Tu špěwaju šo psalmy,
Tu měr šo doštanje.

Tu šelenja šo koscže
Na šwěcže šabitnych;
Tu wješ'la wino roscže,
Tu je dom wěrjaznych.

**37. Tajkim, kiž tudy žaneho wo-
bydlenja njemějachu.**

703.

Mam krajne wobydlenje,
Je polne blyšćenja;
Kak rjane je wscho rjenje,
Schtož tajke město ma!
Je polne šlotnych šmuhow,
Šso hordži š parlemi,
Da wjele jašnych pruhow,
O krajne wješele!

704.

W mojeho Wótza domje je
wjele wobydlenjow. Šdy by
temu tak njebylo, dha bych
k wam rjeknył: ja du tam, wam
město pschihotowacź. Jan. 14, 2.

38. Szpjennym.**705.**

Šlaj, jandželšta šo šyła
Tu šo mnu štowašchi,
Šo moja čžescź by šyła
Kaž kralow na šwěcži;
Ja budu wupyšchenny
We njebjju š wěnzami
A š winom wošchewjenny —
O krajne wješele!

39. Šsamolutkim.**706.**

Tam wjele milionow
Je šbóžnych hromadže,
Čži šwješela šo kónow,
Je maju na hłowje;

Esu w jara krašnym dworje,
 Mje wošmu lubošnje
 Do šwojoh' raja horje —
 O krašne wješe!e!

40. Khudym.

707.

Schtóž s placžom roššywał je
 tudy,

Tón s wješełoscju žněje tam;
 A hač tež na šwěcže bě khudy,
 Tam pschińdže k wěcžnym bohat-
 stwam.

Sa zušbu ma tam wótžny kraj,
 Sa byšow doł pak Boži raj.

708.

Nětk, nětko, hdyž mam Jesuša,
 Dha došć mam wschudžom
 wscheho;

Wón njebeša we ruzy ma,
 Ssym dostał je wot njeho.
 Nětk wschitko, wschitko moje je,
 Wón šam je wobohacził mje.

41. Napišma ja šwójbne row-
nišežo.

709.

Kiž tu wotpocžujemy,
 Wschitzy w Božej ruzy šmy.

710.

Hdyž junu, knježe žiwjenja,
 Eso nasche rowy wotewrja,
 Dha daj nam štanycž wješele
 A wot woblicža widžicž cže!

711.

Sbóžni šu cži wušwoleni,
 Kiž wumru w Jesušowym mjeni,
 Cži du nuts k tamnej krašnošći.

712.

Cži, kotsiž bjes poroka prawje
 khodžili šu, pschińdu k měrej a
 wotpocžuja w šwojich komorach.
 Jes. 57, 2.

713.

Žako cži, kiž mru, a hlaj, my
 šmy živi. 2 Kor. 6, 9.

714.

My wocžakujemy na tu šbóžnu
 nadžiju a šjewjenje teje krašno-
 šće teho wulkeho Boha a na-
 šcheho šbóžnika Jesom Khrysta.
 Tit. 2, 13.

715.

Šiščeže druhi šabatny wot-
 pocžinš je wostajeny Božemu
 ludu. Hebr. 4, 9.

III. Napiski wysche pohrjebnischczownych wrotow.

716.

Rónz, luby cžlowče, wopomá,
Sso šwojej' šmjercže dopomá!

717.

My džemy jedyn po druhim
Po wulkim pucžu pošlenim.

718.

Sbóžnje wumrjecž mudrosčž je,
Kotraž psche wschu mudrosčž dže.
Chzešch šo na nju wustejecž,
Dyrbišch i cžašom šapocžecž.

719.

Tu, tu šo šhromadžuja
Šacž do šudneho dnja;
Tu spizy wotežakuja
Na knjesa Jesuša.

720.

Wuká štróšbnoščž tudy, cžlowjeko,
A i cžašom k šmjercži hotuj šo,
Kiž kóždemu je wěšta!

721.

Šój pošluchacž, fak do wucha
Nam morwi tudy předuja:
Šchtož běchmy my, to wy nětk seže,
Šchtož my šmy nětk, to budžecže.

722.

Šhromadžecže mi mojich wu-
šwolonych,
Wšchitkich wěrných, i nowa po-
rodžonych,
Kiž šu šlub mój džerželi,
We nim wobštali!

